

கோம்பை முகையதீன் பலதுறைக் கோவை.

இதனுள்

(வண்ணமும் வாழ்த்துமுள்ளன.)

இஃது

திருநெல்வேலி ஜில்லா, வண்டானம் தமிழ் வித்துவான்
உயர் திருவாளர்

மரியசிங்கக் கவிராயரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

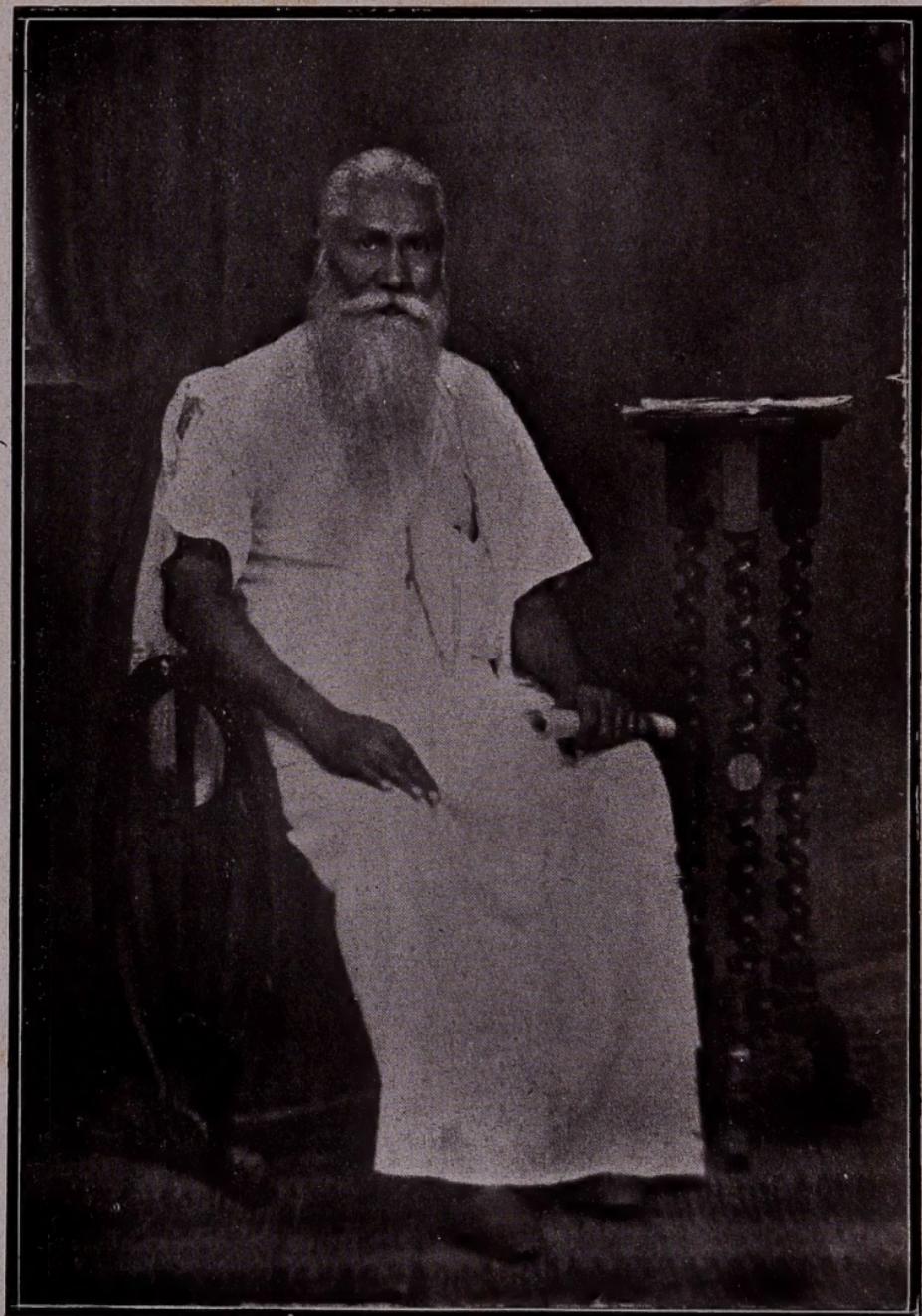
உத்தமபாணியம்

ஜமெ S. M. நயினுர் முகமது அவர்களால்
அச்சிட்டு, வெளியிடப்பெற்றது.

கேளி ரஸிம் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1943.

226

உ. ம. சே. முக்கியத்தீன் பிள்ளை ராவத்தர்

பொருளடக்கம்.

பக்கம்.

1.	சிறப்புப்பாயிரம்	1
2.	சாற்றுக்கவிகள்	3
3.	பாட்டுடைத் தலைவரவர்களின் படம்	
4.	பாட்டுடைத் தலைவரவர்களின் வரலாறு	1.
5.	முகவுரை	1
6.	அரங்கேற்றுச் செய்யுள்	
7.	நூல்	1
8.	வண்ணம்	25
9.	அகப்பொருள் தனித்துறைக் கவிகள்	32
10.	வாழ்த்துப்பாக்கள்	38
11.	பிழை திருத்தம்	1

செந்தமிழ் நாவலர், தேசாபிமானி
 கம்பமாநகர்
 ஜில். மி. பீர்முகம்மதுப் பாவலரவார்கள்
 இயற்றிய
 சிறப்புப்பாயிரம்.
 அறுசீர் அகவல் விருத்தம்.

அகப்பொருளி னிலக்கணத்தை நு னுகியுணர் மாண்றிவ
 னணியியி லியாப்பின்
 மிகப்பெரிய புலமையன்வண் டானத்து மரியசிங்க
 மேலோ னியார்க்கு
 முகப்பருஞ் மொளியுடையா எரைப்பாடி யறன்பெருக்க
 லோடன் னூர்தாங்
 தகப்பரிசில் பாலிக்கத் தணித்தமிழழ வளர்த்துவருங்
 தன்மைக் கேற்ப

(2)

பொருப்பதவி யாதுதமிழ்ப் புலவருப்பயப் பொருஞ்சுதவி
 புரியும் வள்ளால்
 விருப்பதவி யாச்சுடரா மெய்ப்பரன்பால் வைகலுங்கொள்
 விழுப்ப மிக்க
 திருப்பதவி பெறுமுகைய தீங்பிள்ளைச் செம்மாலாண்
 டிலகர் வென்று
 பருப்பதவி யின்பதியாங் தென்கோம்பைக் கோமாஜைப்
 பரிவாய்ப் போற்றி

(3)

ஒருதலைக்கா மத்திணையைங் திணைவணம்பஃ றறைக்கோவை
 யொன்றி யாத்துத்
 தருதலைக்கா தாரக்கேட் டின்புற்றோம் பேரொளியின்
 சால்வி னுலே

பொருதலைக்கா னுதுபுறம் போக்குமிர வியிற்பகையை
புறங்கண் டென்றும்

விருதலைக்கா சினியுலுற முகையதீன் பிளைநெஞ்சும்
வேட்கு மன்றே

(4)

ஒருங்குதிரை வாருதிபோ லணியணியா யெழீஇமுன்ன
முலகை வென்ற

பெருங்குதிரை ஷீர்க்குல மணிவிளக்கா முகையதீன்
பிளை முன்றி

நெருங்குதிரை ஷீரனப்பா வாணர்தமை நெறிப்படுத்து
நிரிந் நூல்வான்

மருங்குதிரை வகைத்தருவின் கனிப்பிழியோ வானவர்
கொண் மருந்தே கொல்லோ

(5)

சேய்நாட்ட மரைப்போல வுலகோரைக் காத்ததிருத்
தேமா நந்தந்

தாய்நாட்ட வாவினிலே தலைகிறந்து விளங்கியசீர்
சான்றே னுன்றேர்

வாய்நாட்ட லுற்றபெருங் கொள்கையெலாக் கடைப்பிழிக்கு
மதிமான் வேல்போற்

பாய்நாட்ட மடவார்க்கு மதன்முகைய தீன்பிளை
பாரில் வாழி

வெண்பா.

(6)

பொன்னேபோ லிந்நாலீப் போற்றியச் சிட்டளிக்குஞ்
தன்றேனரில் செல்வத் தகையாளன்—றுன்னவையின்
முன்னார் நயினார் முஹம்ம திளங்கோவும்
பன்னாரும் வாழ்க்கூறப் பாய்

சாற்றுக் கவிகள்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் செந்தமிழ் உதவிப் பத்திரிகீயர்,

பிரமணி இராமாநுஜையங்கார் அவர்கள்

இயற்றியது.

அறுசிர் அகவல் விருத்தம்.

(7)

மகமதியர் குலமோங்க வண்டமிழர் கிளைவாழ
மன்னு கோம்பை

நகரினில மேற்சிறக்க வருமுகைதீன் மீதுதமிழ்
நாவ லோர்கள்

அகமகிழப் பலதுறையும் நிலவுமொரு கோவையுடன்
அரிய வண்ணம்

தகவுமிக வுரைத்தனன்வண் டானநகர் மரியகிங்கச்
சதுரன் மன்னே

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலை ஆசிரியர்,

பிரமணி R. வீரராகவையங்காரவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

(8)

குணம்பல பழுநிய குலவுறு தொல்சிர்

நகைமுக மேய முகைதீன் என்னும்

கோம்பை நகர்வாழ் குரிசில் பெயரால்

அமிழ்தி னு மினிய அகப்பொருட் உறையுட்

பலதொகுத் தினைத்த பலதுறைக் கோவையும்

வண்ணமும் புலவர் மகிழ யாத்தனன்

வண்டா னப்பதி வாழ்வுறு கவிஞர்

மரியகிங் கப்பேர் மருவிய நல்லோன்

ஈங்கிவன் தமிழ்ப்பணி யியற்றி

வாழ்க! ஊழி மகிழ்நணி சிறந்தே

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலை ஆசிரியர், உயர்த்து,
க. நல்லசிவன் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியவை
அறுசீர் அகவல் விருத்தம்.

பொற்றருவை நிகர்கொடையோன் கோம்பைங்கர்
தனி மூற்றுவோன் புகழ்மிக் கார்ந்தோன்
கற்றவர்தங் கவிப்புலமை கவியினிமை தெரிந்துதவங்
கருணை மிக்கோன்
பற்றலருங் கேட்டுவெப்பப் பாலொடுதேன் கலந்ததெனப்
பகரின் சொல்லோன்
வெற்றிமிகுஞ் திடுமுகைதீன் பெயர்புளைஞ்தோ னகுமிங்த
மிந்த மேலோன் மீது

(10)

வண்டானங் திகழ்த்தமுஞ் தடம்பொழி மூஞ் சூழ்ந்திலங்கு
வளமிக் கோங்கு
வண்டான்! மெனும்பதிவாழ் மரியசிங்க நாவலவன்
மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
கண்டோசர்க் கரையோழுக் கனிதேநே வெனவினிக்கக்
கவிதை யாத்து
விண்டாவு சீர்த்தியகப் பொருட்டுறையிற் கோவைவண்ணம்
விளம்பினுனே

(11)

எந்தாலு மிந்தாலுக் கிணையிலவென் ரெடுத்திசைக்கு
மேற்றம் வாய்ந்த
நன் னாலுஞ் சின்னாலும் பன் னாலு நனியுணர்ந்த
நாவ லோராம்
முன்னேரி னால்போன்ற சொற்களைவகள் பொருட்சவைகள்
முதிர்ந்து தோன்ற
இந்தாலி லமைத்திறவாப் புகழ்பெற்று னிவன்றிறமை
வியம்பொ ஞைதே.

மதுரை செயின்ட்மேரி உயர்தரக் கலாசாலைத் தலைமைத்
தமிழாசிரியர்,

உயர்த்திரு. பண்டித. அ. முத்துச்சாமிப் பாவலரவர்கள்
இயற்றியவை.

அறுசீர் விருத்தம்.

(12)

சீர்பூத்த தமிழ்ப்புலவர் குழாம்புகழக் கொடைகொடுக்குன்
சிறப்பு வாய்ந்தோன்
வர்பூத்த குணங்களௌலா மோருருவாய்த் திரண்டன்ன
இயல்பு பெற்றேன்
பேர்பூத்த நபிதிலகம் காட்டியநன் னெறிபிறழாப்
பெருமையாளன்
பார்பூத்த பயன்மரமொன் ஹார்ந்துவிற் பழுத்தனைய
பண்பின் மிக்கோன்.

(13)

பாம்பையனிந் திடுபரம் னருளியதீந் தமிழ்மொழியிற்
பற்று மிக்கோன்
காம்பைகிர் தோண்மடவார் காழுறுநல் லெழி லுடையான்
கவினூர் செல்வக்
கோம்பைநக ருறைமுஞ்கதீந் பின்னோரா வுத்தரெனுங்
கோமான் மீது
நாம்புகழும் பலதுறைக்கோ வையுஞ்சிறந்த வண்ணமதும்
நவின்றிட் டானல்

(14)

அன்னவன்யா ரெனிற்றமிழிற் பண்ணடமுறைப் படிநூல்கள்
அமைக்க வல்லோன்
பன்னரிய பலவளமும் பழுநியவண் டானமெனும்
பதியில் வாழ்வோன்

உன்னதமா கியசித்த மருத்துவத்திற் கைதோந்த
உறுதி யுள்ளோன் |

நன்னயமார் குணசீலன் மரியசிங்க மெனப்பெயர்கொள்
நாவல் லோனே

மதுரை செயின்ட் ஜோஸப் உயர்தரக் கலாசாலைத்
தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர், பிர்மழி வித்துவான்,

S. ஆழ்வார் ஐயங்கார் அவர்கள் இயற்றியது,

பூமிக்க தருவோங்கு கோம்பைநகர் வாழ்பெரும்
புண்ணியன் கண்ணி யன்சேர்
புலவர்மன மகிழவே பொன்மிகப் பொழிகொண்டல்
புந்திமிக வுடைய கோமான்
நாயிக்க பல்புகழ் முகையதீன் பின்னோரா
வத்தரென நண்ணு சீமான்
நலமீனத் தும்பல துறைக்கோவை வண்ணமெனும்
நற்பாக்க ஸிற்சொல்லினுன்
தேவிக்க செந்தமிழ் மொழிக்கனுறு பன் னால்கள்
தேர்ந் துகவி செய்ய வல்லான்
சீலமொடு ஞாலமிசை செய்யபன் னற்குணஞ்
சேரப் பிறங்குமேலோன்
மாமிக்க சோலைசூழ்ந் தழகாய வண்டான
மாநகரி மருவியென்றும்
மன்னுபுக மூங்கனுங் துன்னவே வாழ்வுகர்
மரியசிங் கப்புலவனே.

மதுகர செயின்ட்மேரி உயர்தரக் கலாசாலைத் தமிழாசிரியர்
உயர்த்திரு, பண்டித. மீ. கந்தசாமிப் புலவரவர்கள்
பாடியவை.

என்சர் விருத்தம்.

(16)

திருவளர்பூம் பொழில்பொய்கை செல்வர் போலச்
சென்றிடுவண் டினமுணத்தேன் செலுத்துங் கோம்பை
மருவியவன் முகைதீன்பேர் பெற்றுன் யார்க்கும்
வழங்குகைக் ஞடன்பெரும்பேர் வாய்க்கப் பெற்றுன்
பொருவறுசெங் தமிழ்மொழிதாய் மொழியாய்ப் பெற்றுன்
புலவர்கள்தங் கூட்டுறவே பொருந்தப் பெற்றுன்
கருதுவண்டா னப்பதிவாழ் மரிய சிங்கக்
கவிச்சிங்கம் வாய்புகழ்ந்த காலம் பெற்றுன்

(17)

கைவண்ணக் கொடைச்சிதக் காதி வள்ளல்
மகிமைபடிக் காசன்சொல் வண்ணம் போல
உய்வ்வண்ணம் வருபவர்கட் குரிய வண்ணம்
உவந்தளிக்கும் முகைதீன்பேர் ஒங்கும் வண்ணம்
செவ்வண்ணத் திந்தமிழ்தேர் மரிய சிங்கம்
சிறப்புறுபல் துறைக்கோவை செப்பி மேலும்
இவ்வண்ணம் இனியொருவர் இயம்பா ரென்றே
யெண்னும்வணம் வண்ணமுமொன் றியப்பி னுனே

(18)

விருத்தமுதற் பலவகைப்பாக் காள மேகம்
விடாதுபொழிந் தெனப்பொழியும் விதக்து வல்லான்
திருத்தமுறச் சொல்லவல்லான் உயிர்நோ யான
செகத்தவர்தம் மடந்தவிரத் தேற்ற வல்லான்
மருத்துவத்தால் உடல்நோயும் போக்க வல்லான்
வளர்பொழில்குழ் வண்டான மரிய சிங்கம்
அருத்தியுறப் புகழேந்தி யானுன் இன்னும்
அவனுலகில் பொருவில்வி யாக மாதோ.

மதுரை செயின்ட்மேரி உயர்தரக் கல்சாலைத் தமிழாசிரியர்,
உயர்த்திரு, வித்துவான் S. வீரநாராயணன் அவர்கள்
இயற்றியது.

அறுசீர் விருத்தம்.

(19)

நன்னலமாம் பொருண்ணலமும் தொடைநலமும் நடைநலமும்
நயக்கும் மற்றைச்
சொன்னலமு மிதின்மிகுந்த தெனப்புலவர் குழாம்புகழிந்து
சொல்லக் கோம்பைப்
பொன்னகரில் வாழ்முகைதீன் மேல்வணம்பல்
துறைக்கோவை புகழிந்து சொற்றுன்
பன்னரிய கலைப்புலவன் மரியகிங்க மெனப்பெபர்கொள்
பாவல் லோனே.

மதுரை செயின்ட்மேரி உயர்தரக் கல்சாலை உதவித்
தமிழாசிரியர்,
உயர்த்திரு. வித்துவான். வே. நாராயணசாமி
அவர்கள் இயற்றியவை.
எண்சீர் விருத்தம்.

(20)

மலைவ ளங்களுஞ் கலைவ ளங்களு மாண்பு மிக்கநன்
னிலவ ளங்களு
நிலைபெற றும்புனல் வளமு மற்றள நிறைவ ளங்களுஞ்
குறைவி ஸாதமைங்
திலையெ னும்பதப் பொருள றிந்திடா ஈக்மாந்தர்
வாழ் கோம்பை மாநகர்த
தலையுறைந்தவன் முகைய தீனெனுஞ் தசுதி சேர்திருப்
பெயர்சி றந்தவன்

(21)

அன்ன வன்பல கல்வி கேள்விகள் ஆர்வ முற்றுநன்
கோர்ந்து தேர்ந்தவன்
இன்ன தன்மையாற் புலவர் பற்பல ரீண்டி நற்பொருள்
ஆண்டுச் சொற்றனர்
சொன்ன நாற்கலி பாடு நாவலன் துறைமி குந்தசீர்
மரிய சிங்கமும்
கன்ன னேர்வணக் கோவை பாடினன் களிமி குந்திவன்
நெடிது வாழ்கவே.

எரசக்கநாயக்கனூர் ஜமீன், பூசாரிக்கவண்டன்பட்டியில்
வசிக்கும்பூயர் திருவாளர். ச. திருமலைவேற் கவிராயரவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசை வென்பா,

(22)

முத்தமிழ்தேர் கோம்பை முகியித்தீன் வள்ளன்மிசைப்
புத்தமிழ்தே யென்னப் புகன்றனனுன் — மெத்தப்
பிரியமுறு வண்ணமுடன் பேணுபல பாவு
மரியதிங்க மாய்பா வலன்

உத்தமபாளையம் உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர்,
பண்டித வீத்துவான்,
உயர்திருவாளர், தி சங்குப் புலவரவர்கள் இயற்றியவை.
அறுசீர் அகவல் விருத்தம்.

(23)

பாலனங்க ருளைவருவா ருளங்களிக்க நன்களிக்கும்
பண்பு சேர்பூ
பாலனங்க இனயர்ஸியந்து கண்டுமயல் கொண்டரவப்
பாயன் மாயன்
பாலனங்க சனிவானை மயங்கவரும் வடிவழகன்
பங்க யத்திற்
பாலனங்க வினி துதுயில் பொய்கைவளாங் திகழ்கோம்பைப்
பதியில் வாழ்வோன்.

(24)

கருவரிய விகள்பயிலு மலர்த்தொடைய லணிபுயத்தான்
 கருதா ரென்னுஞ்
 சருவரிய கலவலிமை யொளியொடிவ ணமுமிரசி
 தன்பா லென்று
 வருவரிய லுஜர்கவிஞ ரெனவெதிர்பார்த் தவருள்ள
 மகிழு மாறு
 பொருவரிய பரிசளித்துப் புகழ்பரப்பு முகியித்தின்
 பூமான் மீது

(25)

ஒருவண்ண முடனினிய வகப்பொருட்பஃ றஹக்கோவை
 யுவந்து சிர்த்தி
 வருவண்ண மிதுவெனநன் மனத்தாய்த்து வழுத்தின ஞல்
 வனச மேவுங்
 திருவண்ண வளம்பல்சேர் வண்டான மெனும்பதியிற்
 சிறக்க வாழ்வோன்
 கருவண்ண வததியுடையவனிபுகழ் மரியகிங்கக்
 கவிஞன் மாதோ.

(26)

எழுத்துமுத லாகியவைங் திலக்கணமு மிலக்கியங்க -
 ளைவையுங் தேர்ந்தோன்
 அழுத்தமுற நாற்கணிய மைம்பாவு முனினமு
 மகமக்க வல்லோன்
 எழுத்துபுகழ் சேர்மரிய சிங்கமெனு மிப்புலவன்
 வகுத்த வீந்தூல்
 பழுத்ததயிழ்ப் புலவர்கண்டு பயந்தேனங் குளமென் ஞும்
 பான்மைத் தாமால்

(27)

இத்தகைய நாவினையச் சியற்றியுல கிற்குதவ
 மிசைபெற் றுனவ்
 வித்தகன்யா ரெனிற் செல்வ மிகவுடையான் றகவுடையான்
 மேகந் தோயுங்

கொத்தலரும் பூம்பொழி லுங் குளிர்தடமுஞ் சூழந்துவளங்
குலவு மேன்மை
யுத்தமபா ஸோயநகரம் வாழ்நயினூர் முகமதெனு
முயர்பூ மானே.

முத்தமிழ்ச் சக்கரவர்த்தி, மு. மாம்பழக் கவிச்சிங்கம்
அவர்களின் பிரபந்தத்தைத் தொகுத்த
மார்க்கையன்கோட்டை

உயர்திருவாளர். பழனிச்சாமி ஆச்சாரியாரவர்கள் மருகரும்
மானுக்கருமான திருவாளர், M. S. சுந்தரமாச்சாரியாரவர்கள்
இயற்றியது.
ஆசிரிய விருத்தம்.

(28)

பண்டான மறைதேடு மொருதனிப் பொருளினருள்
பரவுசௌ பாக்மயோக்யன்
பழகுமக ணிதவகண் டிதகுண மொருங்குதிகழ்
பாரமார்த் திக்கிலாக்யன்
பாவாண ருக்குமிக விருநிதி வழங்குபூ
பாலகோ லாகலன்சீர்
பண்ணலங் கெழுகோம்பை நன்னகரின் மன்னர்கள்
பராவவை குங்குபேரன்
கண்டான தீஞ்சொன் மடந்தையர் விழூங்திடுக்
காமலை திகர்த்தபூமன்
கண்யலா வண்யங்கிதி யாழுகைய தீன்றுரைக்
கண்ணியல்ப தாகமிலிரும்
கவின்விதர ணந்திறன்மி குந்தசீர் கண்டிலகு
கவிதையிற் சித்தரித்துக்
காட்டுதிற ணிலதுபல கவிவல ரிருப்பவங்
கமலமது பருகவருகும்
வண்டான திணைமான வண்டான வபிதான்
மருவுமா நகரிருந்து

வந்ததோர் சிங்கமச் சிங்கத்தின் முன்னர்வரு
 மற்றைப் பதின்கமாகும்
 வல்லபம் பெறுமரிய சிங்கமெனு நன்னுமம்
 வளர்பெரிய சிங்கம்வந்து
 மாதுரிய வண்ணமொடு பலதுறைக் கோவையும்
 வெனைந்துதவி னனதைக்கண்
 டெண்டான் வுவகைக்கொ ரளவிலது பெருமிதத்
 தொளிருமுத் தமபாளையத்
 துலவுகண வானழகு குலவுநயி ஞர்முகம்ம
 தோங்குதன வான்சிறந்த
 உத்தமன் கைபெறவு நல்லார்கள் தொட்டபொரு
 ளொன் ஃற யனந்தமென்னு
 முரைதேற வச்சேறி யன்னவன் புத்தோலு
 முலகிற் பரந்தமாதோ.

சின்னமனுர் சிவாலய அறநிலையர் உயர்த்திருவாளர்.
 கு. அண்ணுமலைப் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.
 வெண்பா.

(29)

கோம்பை முகைதீன் கொடைவள்ளல் மேல்வண்மு
 மாம்பலிற்றுறைக் கோவையுநன் காக்கினுன்—நாட்பன்
 னரிய பலகலைக் ளாய்ந்தவன் டான
 மரியசிங்க மாநா வலன்

பெரியகுளந் தாலுக்கா கூடலூர் போர்டு பாடசாலை ஆசிரியர்
 உயர்த்திரு. பொன்னம்பலம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.
 அறுசீர் அகவல் விருத்தம்.

(30)

திருமிலிருங் கோம்பைங்கர் தனிலுறையும் முகைதீனுன்
 செம்மல் மீது
 பெருமைதரு கோவையுடன் வண்ணமெனும் பிறபந்தம்
 பிறங்கச் செய்தான்

தருவளர்பூஞ் சோலைகள்கும் வண்டானப் பதியில்வளர்
தமிழ்ப்பா வல்லோன்

அருமைமிகு மரியசிங்கக் கனிஞருயர் நாவலர்க்கோ
ரமுதாய் மன்னே.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அங்கத்தினரும்,
கோம்பை சக்தி குருகுலப் பேராசிரியருமான
ராஜராம், திருப்பூரிலூக்கையாக் கவுடரவர்கள் இயற்றியவை.
அறுசீர் விருத்தம்

(31)

நன்மணமே கமழ்சோலை நாட்டும்பல் வளநிறைந்த
நகராங் கோம்பை
நன்மைபெற வேயுதித்த நாயகன்செங் தமிழ்ப்பணியை
நாளும் போற்றும்
என்மனமு வந்தநண்பன் எழில்முகைய தீண்டில்லோ
இசையா என்மேல்
நன்மணிபோற் கோவைவணம் பாடிமிகப் பரங்தபுகழ்
படைத்தா னன்றே.

(32)

கண்டானந் தம்பெருகுங் காட்சிமிகுங் கலைவளர்க்குங்
கதித்த தூய
வண்டானப் பதிமேவும் மதிவாணன் பலபாவும்
வழுத்து நாவோன்
பண்டான செந்தமிழின் பண்பறிந்து பொலிவற்றுப்
பரிம ஸித்தே
எண்டிசையுங் கொண்டாடும் மரியசிங்க நாவலவன்
என்றும் வாழ்க.

(33)

அனுமந்தன்பட்டி பிர்மயீ.

அ. சு. கிருஷ்ண ஸ்வாமி அய்யங்காரவர்கள் இயற்றியது.
அறுசீர் விருத்தம்.

திருவளருங் கோம்பைநகர் திகழ்முகைதீன் செம்மலிசை
சிறக்க வெங்குங்

தருவளர்வண் டானங்கர் மரியகிங்கப் பாவலன்செய்
 தமிழ்ப்பா வெல்லாம்
 பெருகவச்சிட் டுதவினாலுத் தமபாளை யப்பதியிற்
 பிறங்கு மேலோன்
 பொருவில்கொடைக் கரநயினார், முகம்மதெனப் புலவர்புகழ்
 புனிதன் மன்னே.

(34)

கோம்பை நகரம், கும்பராமாயணப் பிரசங்கி,
 திருவாளர். சங்கர. காமையா மணியமவர்கள் இயற்றியது.
 வள்ளல் முகியித்தீன் பிள்ளையின்மேல் வண்ணமுடன்
 தெள்ளியசீர்க் கோவையொன்று செப்பினேன்—விள்ளரிய
 வண்டானம் வாழும் மரியகிங்க மாபுலவன்
 கண்டானந் தங்கொளவே காண்.

உத்தமபாளையம் தமிழ் இலக்கியமன்றக் காரியக்குழுவினர்,
 உயர்த்திருவாளர். மு. சண்முகம் ஆச்சாரியாரவர்கள்
 இயற்றியது.

அறுசீர் அகவல் விருத்தம்.

சீர்வளருந் கோம்பைநகர்ச் செம்மல்முகை தீனெலுமோர்
 செழித்த வெற்பில்
 ஏவ்வளரும் வண்டானப் பதிமரிய சிங்கமெனும்
 எழிலி கல்வி
 நீர்வளருந் தமிழ்க்கடலின் மொண்டுவணங் கோவையிற
 நீரார் செய்யுள்
 தார்வளருந் தாரைபொழுந் ததுபுலவோ ருளமசிழ்வு
 தழைக்கத் தானே.

பாட்டுடைத் தலைவரவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு.

— நாட்சீ —

பொன் விளையும் புண்ணிய பூமியாகிய நமது பரதகண்டத்தில் வதியும் நாற்பதுகோடி மக்களும் தானம் மொழி இனம் மதம் ஆகியவைகளால் பல்வேறு வகைகளாகப் பிரிந்திருப்பது கண்கூடு. இந்நாட்டிலுள்ள சகல சமயத் தினரும் ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்து இன்புற வேண்டுமென்பதே தோழிமானிகளின் விருப்பம்,

வட இந்தியாவில் இந்துமுசல்மான்கள் இடையிடையே சிற்கிளகாலம் பூச அற்றிருப்பினும் பெரும்பாலும் ஒத்து வாழ்ந்தார்கள் என்பதைச் சரித்திரம் கூறுகின்றது. எனினும் தற்காலம் இவ்விருத்திரத்தாருக்குள் சிறித மாறுபாடுகள் இருப்பது அறிஞர் அறிந்ததே.

ஆனால் நம் தென்னாட்டில் இந்து முஸ்லீம்கள் சௌஜன்யமாய் ஒத்து வாழ்சிறுர்கள் என்பது ஒருதலை. சில நூற்றுண்டுக்கணக்கு முன்னர் இங்குள்ள பற்பல வகுப்புகளிலிருந்து முஸ்லீபானவர்கள் அதிகம் உண்டு. ஆகையால் பினாக்குறுது பழக்கவழக்கங்களிலும் மனப்பான்மையிலும் ஒன்றித்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இது மகிழ்த்தக்ககாரியமே. மதுரையை யாண்ட கான்சாகிப் என்பவர் இராமநாதபுரம் வேளாள வகுப்பில் தோன்றி முன்லீமானவர், என்பதைப் பலரும் அறிவர். பாட்டுடைத் தலைவராகிய ஜனப். உ. ம சே. டி. அவர்களது முன்னேர்களும் பாண்டிநாட்டுப் பரம்பரை வகுப்பினராய் சிவகாசியில் வாழ்ந்துவந்தார்கள். இவர்களது குடும்பம் பெரியபிள்ளை இராவுத்தர் கூட்டம் எனப் பிரசித்திபெற்றது. பந்துவர்க்கத்தினர் பார்மா, மலேயா சபாம் முதலிய நாடுகளில் பெருத்த வர்த்தகம் புரிந்து வருகிறார்கள். உதுமான் மைதீன் இராவுத்தர் அவர்களுடைய புதல்வர்கள் ஐவரில் ரூணியார் இராவுத்தர் அவர்

கரும் நம் தலைவரின் தந்தையராகிய வேங்கப்பதல் காதிறு ராவுத்தர் அவர்களும் சுமார் எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் உத்தமபாளையத்தில் குடியேறி ஜவளி வியாபாரம் செய்து வந்தார்கள். இரண்டு வருடங்கட்குப் பின்னர் நம் தலைவரின் தந்தையார் கோம்பையிற் குடியேறி ஜவளி வியாபாரம் புரிந்துவந்தார் இவர் கல்வியில்லாரே நும் கேள்வி நூனம் மிக்கவர். ஞாபகசக்தி சொல்லுறுதி நாணயம் முதலிய நற்குணங்களால் ஜனரஞ்சிதராய் வாணிபத்தில் படிப்படியாய் விருத்தியடைந்தார். புகழும் செல்வமும் பூண்டார். பிரயாணவசதி யில்லாத அக்காலத்தில் முஸ்லீம்களின் புண்ணிய ஸ்தலமாகிய அரேபியாவினுள்ள மக்காவிற்குப்போய் வந்தார். அதனால் ஜனங்கள் அவரை மக்கத்து இராவுத்த ரெனக் கூறுவார்கள். ஹாஜியர் என்னும் பட்டமும் பெற்றூர். ஒருவன் வினைக்காக்கம் செவ்வியனுதல் என்பதற் கணங்க ஒழுகிவந்தார். கற்றேர் இவரைச் சுற்றியிருப்பர். சீருப்புராணம், இராமாயணம், பாரதம், இதர வேதாந்த நூல்கள் முதலியவைகளைக் கேட்பதில் விருப்புள்ளவர்.

இப்பெருந் தகையாளருக்குப் புதல்வர்கள் மூவர் துபக்கல் சாகிபு இராவுத்தர், முகைதீன் பிள்ளை இராவுத்தர், சின்ன முகைதீன் பிள்ளை இராவுத்தர் என்னும் இவர்கள் தக்க தமிழறிவும் தேசப் பற்றும் உலகியலறிவும் பெற்றவர்கள். மகனுரைக்கும் தந்தை நலத்தை, என்னும் முது மொழிக் கிளக்கானவர்கள். தளராத சிந்தையாலும் விடா முயற்சியாலும் ப்ரோபகாரத்தாலும் நமது முகைதீன்பிள்ளை இராவுத்தர் அவர்கள் செல்வாக்கும் கீர்த்தியும் பெற்றார். அஷ்ட ஐசுவரியங்களும் இவரை யடைந்தன. இப்போது வயது அறுபதாகும். பாலியத்தில் மூன்றுவது வகுப்பு வரையிலுந்தான் படிக்க முடிந்தது. சுமார் பன்னிரண்டு வயது முதற்கொண்டே குடும்ப நிருவாகத்தில் ஈடுபட்டு வர்த்தகத் துறையிலிருங்கினார். பதினாறு வயது நடக்கும் போதே கிராம முன்னேற்றத்திற்குரிய பல காரியங்களில் ஈடுபட்டு ஒழுங்குபட்ட நடத்தி வந்தார். சிறந்த தமிழ்க் கவிஞர்களது பழக்கத்தாலும், நூல்களையும் பல சஞ்சிகை

களையும் படித்து வந்ததாலும் தன் கல்வியைப் பெரிதும் விருத்திசெய்துகொண்டார். இதனால், கட்டுரை வரைதல் பிரசங்கிக்கும் சொல்வன்றும் சுதந்தர உணர்ச்சி ஆகியவை இவருக்கு உண்டாயின. மலை கலங்கினும் மனதிலை கலங்காததீரர். இவரது வியக்கத்தக்க முன்னேற்றத்திற்கு மூலகாரணமாயிருந்தவை, தளரா மனமும் விடா முயற்சியும் மதிநுட்பமுமோகும். வித்யாதி சத்போதனு சபையொன்று நிறுதி உபதலைவராக இருந்து நடத்திவந்தார்.

வந்காளப் பிரிவினை காரணமாக 1906ல் நடந்த கலகத்தாக் காங்கிரஸ்க்குப் பின் வீறுகொண்டெடுமுந்த தேசியக்களர்ச்சியின்போது தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்களான வ. உ. சுதகப்ரம் பிள்ளை சுப்பிரமணியகிவா பாரதியார் ஜி. சுப்பிரமணியஜயர் ஆகியோருக்குப் பக்கபலமாயிருந்து அஞ்சா நெஞ்சடன் பெருந் தொண்டாற்றினார். சிறைப்பட்ட தேசாசீமானிகளின் குடும்பங்களுக்குத் தானே பணவுதனி செய்தும் நிதித்திரட்டியதவியும் வந்தார். 1907ல் தூத்துக்குடி சுதேசிஸ்மை நாவிகேஷன் கம்பெனி ஏற்பட்டபோது அதில் பங்காளியானார். தேசத் தொழில் அபிவிருத்தியைக் கருதி கோம்பையில் சுதேச எலக்கிருசிக்கக்கம்பெனிலேன்று நிறுவித்திறப்பட நடத்தினார். அதைப்பற்றிய விளம்பரத்தில் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக வந்த வெள்ளையர்கள் என்று இவர் கூறியதற்குக் காரணங் கூறுமாறு கேட்டுத் தீண்டுக்கல் டிப்டி கலெக்டர் முன்னிலையில் நடந்த விசாரணையில் மனித உடலெடுத்த யாவரும், வைசிராய்முதல் சகல உத்தியோகள்தார்களும் உத்தியோகம் வகிப்பதும் ஏராளமான சம்பளங்களைப் பெறுவதும் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காகவே, யென்று விளக்கிக் காட்டி வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு என்று சொல்லுவது துவேசமாகாதென்று வெள்ளையர் களை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்தார்.

1911ல் திருநெல்வேலி கலெக்டர் ஆஷ், கொலை வழக்கில் எதிரியான ராகவேந்திரராவ் என்பவரை மறைத்து வைத்திருப்பதாக உண்டான புரளியால் பரிசோதனைக்கும்

ஆளாக நேர்ந்தது. 1925ல் மசாத்மா காந்தியின் சத்தியாக்கிரகம், ஒத்துழையானை, நாகபுரி கொடிப்போர், முதலியகிளர்ச்சிகளை நடத்திய காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு உதவி செய்தார். நாகபுரி வோராட்டத்திற்குக் கோம்பையிலிருந்து தொண்டர்களை அனுப்பியதற்குக் காரணம் இவரே. 1923ல் பெரியகுளாந் தாலுக்கா காங்கிரஸ் மகாநாடு டாக்டர் வரதாராஜாலு நாட்டு அவர்களின் தலைமையில் உத்தமபாளையத்தில் நடந்தது. தலைவருக்கு 144 தடையுத்தரவு கிடைத்தபோது காங்கிரஸ் நண்பர்கள் மீறக்கூடாது என்றார்கள். கனம் இராவுத்தரவர்கள் மீறத்தான் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தித் தலைவரின் அபிப்பிராயத்தை ஆதரித்தார்கள். இக்குறிப்பு தமிழ்நாடு பத்திரிகையில் வெளிவந்தாலும் உப்பு சத்தியாக்கிரகம் சட்டசபைப் பிரவேசம் முதலிய இயக்கங்களில் தமது உடம்பு நிலையும் கம்பெனி நிர்வாகப் பொறுப்புங் காரணமாக நேரிடையாய்க் கலந்துகொள்ளாவிட்டாலும் அவ்வப்போது தேச பக்தர்களுக்கு பலவகைகளிலும் ஆதரவளித்தலான். 1930ல் கோம்பையில் கள்ளுக்கடை மறியல் சுந்தரப்பத்தில் பகைவர்கள் ஏவலால் துப்பாக்கிக் குண்டுக்கும் ஆளானார். குண்டு ஒருவிலா நடுவிற் பட்டு ஊடுருவி மறுவிலாவில் தங்கியுர் இறைவனருளால் இன்னளின்றிப் பிழைத்தார். எதிரியைக் குறித்து சாக்ஷிகள் அடையாளம் சரியாகச் சொல்லியும் இராவுத்தரவர்கள் இவைனப்போல இருந்தது என்று சொன்னபடியால் எத்ரி விடுதலையடைந்தான். இதனால் கோர்ட்டாரவர்களும் கோர்ட்டிலிருந்த வக்கீல் முதலியசமஸ்தர்களும் இராவுத்தரவர்களின் உண்மை நிலையைக் குறித்து வியப்படைந்தார்கள். காந்தியடிகளின் கதராடைக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்துள்ளார். 1934ல் காந்தியடிகள் ஹரிஜனநிதி திரட்டத் தென்னட்டிற்கு வந்தபோது கோம்பை தேவாரத்திற்கு விஜயம் செய்ய இவர்களுடைய முயற்சியும் முக்கிய காரணம். எல்விவசாய சங்கம் நிறுவியவர்களில் முக்கியஸ்தராயிருந்து சங்கத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்குப் பெருநன்மை புரிந்தார். உத்தமபாளையம் மூஸ்விம் சாமிமகாஜன சங்கப் பள்ளிவாசலுக்கு நன்கொடையாக ரூ. 1000 கொடுத்தார். 27 லட்ச ரூபாய் மூலதனங்கொண்ட

கோம்பை வலக்காய் விற்பனைக் கம்பெனி மாண்ணில் டெரக்டராயிருந்து திறம்பட நடத்தினார். இந்தியாவில் முக்கிய நகரங்களான கல்கத்தா, பம்பாய், டில்லி, ஆக்ரா, கான்பூர், கராச்சி, அமீர்தசரஸ் முதலியவைகளிலும் ஏடனிலும் இக் கம்பெனியின் கிளைகளை யமைத்து எல விவசாய வாலிபார்களை அங்கு அனுப்பி வர்த்தகப் பயிற்சி பெறச் செய்தார். எல விவசாயக் கோவாப்ரேட்டில் பாங்கில் காரியதரிசியாகவும் பிரவிடெண்டாகவும் இருந்தார். நிர்த்தாட்சன்யமான பேச்சு செயல்காரணமாகப் பாங்குக் கடனாளிகளான சில நண்பர்களின் மனஸ்தாபங்களுக்கு ஆளாக நேர்ந்தும் சிறிதும் கலங்காத உறுதியுடன் எதிர்த்து நின்றார் இந்த இரண்டொரு ஆண்டுகளாய்த் தமிழ் நூல்களை ஆராய்ந்து தமிழ்ச்சுவையை அனுபவித்து வருகிறார். தம்மையண்டிவரும் தமிழபிமானி களுக்கும் வித்துவான்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் பேருதவி புரிந்து ஆதரித்து வருகிறார். கல்விச் செல்வமும் பொருட் செல்வமும் மிக்க இராவுத்தரவர்கள் ஓர் சமஸ்தானம் போன்றவர்.

தமிழ் நலம் விரும்பும் அமுத கவிவலவர்: வண்டானம் (கிறிஸ்தவ) மரியசிங்கக் கணிராயவர்கள் இல்லாமிய இருந்திச் செல்வராகிய கனம் இராவுத்தரவர்கள்மீது பாவானார் போற்றும் பலதுறைக் கோவை, வண்ணம் ஆகிய பிரபந்தங்களைப் பாடியது பரமானந்தத்தைத் தருகின்றது. எனது முன்னேற்றத்திற்குரிய காரணரான கனம் இராவுத்தரவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை இந்துவாகிய யான் எழுத நேர்ந்தது பற்றி மட்டற்ற மகிழ்ச்சி யடைகிறேன்.

தேசாபிமானமும் தமிழார்வமும் துறிப்பறிந்து கொடுக்கும் வள்ளற்றன்மையும் வாய்ந்த கனம் இராவுத்தரவர்களுக்குச் சுகவாழ்வும் தீர்க்காட்டும் நிறைந்த செல்வமும்பெருக்ததாந்தருஞ்சபடி மனம் மொழி மெய்களால் எல்லாம் வல்ல இறைவனை வணங்கிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நலம்! நலம்!! நலம்!!!

R. திருமலைஜக்கையா,
பேராசிரியன்,
சக்திகுருகுலம்.

முகவரை.

“கோம்பை முகைதீன் பலதுறைக் கோவை”

என்னும் தலைப்புடன் விளங்கும் இந்தூலைக் கண் னுற்றேன். இது கோம்பைமா நகரிற் பிரபல செல்வராகிய முகைதீன்பிள்ளை இராவத்தரவர்களைப் பாட்டுடைடத் தலைவராகக் கொண்டு வண்டானம் தமிழ்ப் புலவராகிய மரியசிங்கக் கவிராயர் அவர்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதன்பால் அகப்பொருள் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாகத் திகழும் கோவை நாலுக்குரித்தான் பலதுறைகளைத் தழுவி வரையப்பட்ட கட்டளைக் கலித்துறைகள் நாற்பத்துநான்கும், சந்தவண்ணம் ஒன்றும், அகப்பொருட் உறைகளைத் தழுவிய தனிச் செய்யுட்கள் பத்தும், வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் பதினாறும், வரலாற்றுக்கிரியம் ஒன்றும் அமைந்து அணி செய்கின்றன. இந்துற் பாடல்கள், சொல்லழகும் பொருட் பொலிவும் புதிய கற்பனைத் திறங்களும் நிரம்பப் பெற்றுப் படிப்போரைப்பண்டைய இலக்கிய நூல்களுக்கு இழுத்துச் செல்லும் கவர்ச்சிவாய்ந்து விளங்குகின்றன.

இனி இந்தூவின் பாட்டுடைடத் தலைவராக விளங்கும் கோம்பை முகைதீன் பிள்ளை இராவத்தரவர்கள், இவ்வட்டகையிலுள்ள சிறந்த செல்வர்களில் ஒருவராவார். இறைவன் திரு நாமத்தை எக்காலும் மறவாத மனமுடைய வர்கள், மொழிப் பற்றும் நாட்டுப் பற்றும் பொதுநல் ஆர்வமுங் கொண்டவர். கற்றேர்க்கு உற்றேராய் விளங்குங்கண்ணியவான். செல்வத்தின் பயன்றிந்து வாழும் பண்புடையவர், எந்நேரமும் தமிழ் நூல்களைப் பயில்வது லும் அவற்றின் சுவையறிந்து மகிழ்வதிலும் விருப்பமுடையவர். புலவராயினோர்க்குப் பொருள் கொடுத்துதவும் புகழ் சான்ற வள்ளலாவார். இன்னவரின் உயர்வை என்னுந்தோழும்,

“கயாத புல்லர் இருந்தென்ன போயென்ன எட்டிமரம் காயா திருந்தென்ன காய்த்துப் பயனென்ன கைபரப்பிப் போயா சகமென் றிரப்போர்க்குச்-செய்பொன் சிடிடியாய் ஒயாம லீபவன் வேள்சீதக் காதிசூருவனுமே”

எனப் புலவர்களால் பாராட்டப்பட்ட முகமதியப் பெருவள்ளாகிய சீதக் காதி மரைக்காயர் அவர்களின் கொடை வாழ்வு நினைவுக்கு வருகின்றத.

இங்னம் புலவர்கள் பாடத் தகுதிவரயந்தவர்களைப் பாராட்டிப் பிரபந்தங்களும் தனிப்பாடல்களும் இயற்றி நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கும் மரபு பண்டைக்காலத்தில் மிகுதியும் போற்றப்பட்டது. வள்ளல்களா யிருந்தவர்களும் புலவர்கள் வாயால் தாங்கள் புகழ்ந்து பாடப்படுவதைப் பெறுதற்கரிய பேறுகளில் ஒன்றுக்கே கருதினர். இதனை

“புலவர்பாடும் புகழுடையோர் விசம்பின்
வலவன் ஏவா வானலூர்தி
எய்துபவென்ப தன் செய்வினைமுடித்து”

என்ற பண்டைக் காலப் புலவரொருவரின் வாய்மொழியும்

“ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் தலைவனுக
உலகமொடு சிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பின்
புலவர் பாடாது வுரைகளன் நிலவரை”

என்ற பாண்டிய மன்னன் கூற்றும், நந்தன் என்ற குற நில வேந்தன் தன்னைப் பாடவேண்டுமென ஒளவையாரை வேண்ட அப்பிராட்டியார் மறுத்தவரலாறும், பிறவும் தளி வாக விளக்குவனவாம். இவ்வாறு பாடலில் தமது புகழு டம்பை நிறுவிய அக்கால வள்ளல்களின் கொடைத் தன்மையை எண்ணுங்தோறும் வாழ்க்கையின் பயன் இன்னதென்பது புலனுகின்றது.

இனி இந்துலாசிரியராகிய வண்டானம் மரியசிங்கக் கவிராயரவர்கள் சிறந்த தமிழ்ப்புலமையும் உலகிய லறிவும் வாய்க்கப்பெற்றவர்கள். சென்ற ஓராண்டுக் காலமாக இவர்களுடன் பழகியதிலிருந்து இவர்களின் கல்வியாற்றலையும் கவிகள் இயற்றும் திறனையும் நற்குண நல்லொழுக்க மாண்புகளையும் கண்டு இன்புறும் பேறு கிடைத்தது. “யாவையும் பாடிக் கோவை பாடுக” என்பது அறிஞர் வாக்கு. இதனையுன் னுவார்க்குக் கோவை பாடுதற்கு எத்தகைய ஆற்றல் வேண்டுமென்பது விளங்கும். அத்தகைய ஆற்றலை இந்துலாசிரியர் இயல்பாகவே பெற்றிருக்கின்றார் என்பது மிகையாகாது. சுருங்கக் கூறுமிடத்து இவர் பண்டைக்கால நூலாசிரியர்களுடன் சேர்த்து எண்ணத்தக்க ரெண்பதும், இவரால் இயற்றப்பட்ட இந்நாலும் பெருமை வாய்ந்த நூல்களுடன் ஒன்றுகூட வைக்கத்தக்க தென்பதுப், எனது கருத்தாகும். இதற்குமுன்னர் இவரால் இயற்றப்பட்ட தியாகராஜ வண்ணமும், இந்துலுள் ஒரு பகுதியான வண்ணமும், கற்பார்க்குக் கண்டனைப் சுவையுட்டத்தக்கனவாம். இத்தகைய மொழிப் புலமையுடன் மருத்துவப் புலமையும் பெற்று விளங்கும் இவர்கள் இன்னும் இத்தகைய நால்களை வெளியிட்டு உதவத்தமிழ் மக்கள் ஊக்குவார்களாக.

இத்தகைய சிறந்த நூலை இக்காலத்தில் அச்சேற்றுவது மிகவும் சிரமமான காரியம். பொருட் செலவு மிகுதி யாவதொருபுற மிருப்பினும் காகிதம் கிடைப்பதுதான் கடினமாக இருக்கிறது. இந்திலையில் இதனை அன்புடன் அச்சிடமுன்வந்த உத்தமபாளையம், நண்பர். ஐஞப். மு. நயினர் முகம்மது அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும். இவர்தனது முயற்சியினாலேயே முன்னேறிய இளைஞர் திலகமாவர். “பாம்பே ஷாப்” ஐவளிக்கடை, மளிகைக்கடை முதலிய வர்த்தக நிலையங்களை ஏற்படுத்தி வருவாயைப் பெருக்கி வரும் முயற்சியாளர். தமிழ்ப் பற்றும் சீர்திருத்தநோக்கும் கொண்டவர். நற்காரியங்களுக்குப் பொருளைச் செலவு செய்யும் பண்புடையவர். இந்துவின் பாட்டுடைத்

தலைவருக்குப் பேரன் என்ற முறையில் நெருங்கிய உறவி
னருமாவர். எனவே நமது அரிய நண்பர் இந்துஸீல் அச்சியற்றி
வழங்கிதயற்குத் தமிழுலகம் என்றென்றும் அவருக்கு
நன்றி செலுத்தும் கடப்பாடுடையதாகும்.

இங்ஙனம்,

வித்துவான். கி. இராமசாமி,

தமிழாசிரியர்,

உயர்நூல் பாளி, உத்தமபாளையம்,

(மதுரை ஜில்லா.)

அரங்கேற்றிய இடம், காலம், குறிக்கும் கவி.

உத்தமபானையும் உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமைத்

தமிழாசிரியர், பண்டித வித்துவான்
உயர்த்திருவாளர், தீ. சங்குப் புலவரவர்கள்
இயற்றியது
பன்னிருசீர் அகவல் விருத்தம்.

பகர்கின்ற கலியுகத் தையாயி ரத்துநாற்
பத்துநான் கிணில்வருஞ்சு

பானுவாண் டின்மகர மதினான்கு தேதியுடு
பதிதினஞ் சத்தமிதிதி

நிகழ்த்த நாட்காலை பதினெண்ற ரைக்குமே
நேருமங் கலவோரையில்

நேயமுறு முகைதீன்பு மான்மீது தான்பாடு
நிகரிலாத் தமிழ்நூலினைக்

ககனமுறு பொன்னுலக நேர்த்திருக் கோம்பையிற்
கன்னிகா பரமேஸ்வரி

காமருஙன் னுமமமை யிந்துக்கள் பயிலியற்
கைப்பாட சாலைதன்னின்

மகிமையுறு மஜையநூ லாகிரியானன்றாடகர்
மரியாதீங் கப்பாவலன்

மன்னர்களை விற்பன்னர் கூடுநல் வணவயினா—
மகிழ்ந்தரங் கேற்றினுனே.

கோம்பை

முகைதீன் பலதுறைக் கோவை.

மெய்ப் பொருள் வணக்கம்.

அறுசிர் அகவல் விருத்தம்.

ஒஷின்மணம் பொன்னிலொளி போற்பூதம் பெலாதீகம்
பொருஞ்சி நின்றும்

பாவினும்வே ரூகியொளி யருளறிவின் வடிவாகி
யானை கண்ட

தூவிலிலா விழியார்போற் பலமகறகள் சொல்கின்றன்
இருமூமென் அங்ளாக்

கோவி நுறை பெருமானக் கோமாஜைப் பணிந்துகளி
க்கர்ந்துய் வோமே.

(இ-ள்) மலரில் மணமும், பொன்னிற் சடருப்போல,
மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், ஆகிய ஐந்து பூதங்களிலும்
அப்பூத பேதங்களாகிய, உயிர்ப்பொருள், உயிரல் பொருள்
ஆகியவைகளிலும் கலந்து நின்றனும், அப்பூத பூதிகங்கள்
எலையிலுர் தான் வேறுபட்டு, ஒளிவடிவம் அருள்வடிவம்
அறிவு வடிவம் உடையவனுகி, யானையைத் தடவிக்கண்ட
சத்தமான பிரகாசமில்லாத விழிகளையுடைய பிறவிக்குருடர்
போல, வேறு வேறுகிய வேதங்களெல்லாம் வேறு வேறுவித
மாகக்கூற, தன்னியல்பிலே நின்ற இறைவனே எனது மனக்
கோவிலின்கண் வாழும் பெருமை மிக்கவன். அந்தத்தலைவனை
வணக்கி மகிழ்ச்சி மிகுந்து ஈடேறுவோம் என்பதாம்.

குடு வணக்கம்:

கவி விருத்தம்.

அரிய நாயக னுதரை மீதெனைப்
மிரிய மாக வளர்த்த பெருந்தகை
உரிய வோதி யுதவிய மாதுலன்
மரிய நாடன் மலரடி வாழ்த்து வாம்.

அறுசீர் அகவல் விருத்தம்.

ஆக்கைதீனச் செருப்பாக்கி யர்சேநின் றிருவடிக்கண்
ணணித்திட்ட டாலுன்
புக்கைபுரி நன்றிகளுக் கிணையாமோ புண்ணீயனே
புலையே னுன்பொன்
வாக்கையவ மதித்ததற்கே னுடலரிந்து குனித்தாலு
மாசு போமோ
காக்கைநின தருளன்றிப் பிறிதுண்டோ சிரத்துனது
கழல்கொண் டேனே

எழுசீர் அகவல் விருத்தம்.

பலர்னலங் கெடுத்துத் தன்னலம் பெருக்கும்
பான்மைகாள் பானியர் மிகுந்த
நிலமிசை நினது நலங்கரு தாதென்
நிறைறால நினதென நேர்ந்தாய்
மலர்மதி முகனே யானுமென் வழியார்
மாபுமு னடியவ ராமே
புலமிகு முனக்கே தொழும்புசெய் திருத்தல்
பொருவறு பெருந்தவ மெனக்கே.

அவையடக்கம்.

எழுசீர் அகவல் விருத்தம்.

வள்ளுவர் திருநூன் முதற்பல நாலும்
வகையுடன் றெளிந்தவர் வயினிப்
பிள்ளைவெண் மதியேன் கவியுரைத் திடுதல்
பேதமை யெனி னுமப் பெரியோர்
கிள்ளையின் மொழியுங் கிளர்பசுங் குதலைப்
பிள்ளையின் கிளவியு மென்னக்

கொள்ளுவ ரஸ்லாற் குறையெனக் கோடா
ரெனவளங் கொண்டியம் பின்னே.

நாற் காரணம்.

அறுசீர் விருத்தம்.

உற்றமிழக் கலைத்தெளிவுங் திருவநறங் குணமுமெலா
மொருந்கே யோங்கப்
பெற்றெனதன் பினைக்கவர்ந்து கவித்தலைமை யுறத்தகுதி
பிறங்க லானும்
மற்றிடரைக் கலைந்தெனது மனமகிழச் செய்வவனென
மதித்த தாலும்
சொற்றனனிக் கவித்தொடையல் சுகுணமுகை தீன்பூமான்
சூடற் கென்றே

நால்
கைக்கிளை.

கைக்கிளை:—ஒருதலைக் காமம். அஃது ஆண்பாற் கைக்கிளை,
பெண்பாற் கைக்கிளையென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இஃது ஆண்பாற் கைக்கிளை.

காட்சி.

தலைவன் தலைவியைக் காண்டல்.

கட்டளைக் கவித்துறை.

(1) பொன்னர் கமலங் குவளை குழுதமெட் பூத்தொளிரு
பின்னர் கொடிமதி வேய்ந்து முகிறலை மேற்கூமங்தே
என்னானி சிந்தை விழியோகை கொள்ள விலங்கியதால்
மன்னர்வ மோடு புகழ்முகை தீன்பொன் வரையிடத்தே
இ-ள். அழகு பொருந்திய தாமரை, தீலோற்பலம்,
அல்லி, எள், இவைகளின் மர்கள்பூத்து, விளங்குகின்ற மின்
னற்கொடியானது, சந்திரனையனின்து மேகத்தைச் சுமந்து
கொண்டு, எனது உயிரும் உள்ளமும் கண்களும் மகிழ்ச்சி
கொள்ளும்படியாக விளங்கியது. எங்கெனில் அரசர்களும்
அன்புடன் போற்றற்குரிய முகைதீனது அழகிய மலையின்
கண்ணே.

ஜூயம்.

இம்மாது தெய்வ மகளோ மானிட மகளோ வென்று
தலைவன் ஜூயுற்றுக் கூறுதல்.

(2) வரைமக ளோமதன் காதலி யோமலர் வாழ்ச்சிகளோ
தரைமக ளோதமிழ்ப் பாலவ ரோங்கக் கருவெனவே
சிரைதி யீடுங் கரத்தனன் கோம்பபடு ணீதி கிறைந்
துரைமலி சீர்த்தி மிகுழுகை தீன்வரை யுற்றவரே

இ-ள் தமிழ்க் கவிஞர்உயரும்படியாகக் கற்பகம்போல்
பசத்திரளும் திரவியமும் கொடுக்கும் கைகளுள்ளவனும்,
கோம்பைப் பதியின்கண்ணே சீதிமலிக்து பிறர் போற்றும்
சிறைந்த சிறப்பு மிக்கவனுமாகிய முகைதீனது மலையின்
கண்ணே பொருந்தி நிற்கும் இவர் வரையரமகளோ! இர
தியோ! தாமரைப் பூனில் வாழும் இலக்குமியோ! பூமகளோ!
எவ்வென அறியேன்.

துணிவு.

(3) வாடின தாம மலிந்தள கந்தனில் வண்டினங்கள்
கூடின பூவடி யுற்றன பூண்டொழில் கொண்டனவள்
லூடின கண்ணிமை பொன்றின கன்றி யுலைந்தபரேல்
சீடின சீர்முகை தீன்மரு வாரென நீமனமே

இ-ள் எனது மனமே! உயர்ந்த சிறப்புள்ள முகைதீ
னது பகைவர்களைப்போல நீலனாந்து நெகிழ்ந்து சோராதே.
இம்மாது அணிந்துள்ள மாலைகள் வாடின. கூந்தவில் வண்டு
கள் நிறைந்து பொருந்தின. பாதங்கள் பூமியில் படிந்தன.
ஆபரணங்கள் வேலைப்பாடமைந்துள்ளன. காதுகளின் வரை
சென்ற கண்களின் இமைகள் பொருந்தின. ஆதவின் இவள்
மானிட மகளே.

குறிப்பறிதல்.

தலைவிக்குத் தன்பால் வேட்கையுண்டென்று அவளுடைய்
பார்வைக் குறிப்பைக்கொண்டு தலைவன்
அறிந்துகொள்ளுதல்.

4 தருநோக் கியகரத்தான்முகைதின்வரைத்தண்பொழில்வாய்
வருநோக் குடையாயில் போலிய லாளாரில் வாள்ளி முடியுள்
இருநோக் குளகடுப்போலுமொன் ரெஞ்சறவ் சிடரறுக்கு
மருநோக்கமுதென லாகுநெஞ் சேநம தாருயிர்க்கே

இ-ள். கற் கழும் வியந்துநோக்கும் கைகளையுடையல
கைய முகைதீனது குளிர்ந்த மலைச்சோலையின் கண்ணே,
வருகின்ற உழுதுள்ள மயில்போன்ற சாயலுடையாளது
கரியவாள்போன்ற கண்களுள் இரண்டுபார்வைகள் உள்ளன.
அவற்றுள் ஒருபார்வை நஞ்சையொக்கும். அத்துயர் நிக்கும்
பெருமை பொருந்திய மற்றொரு பார்வையானது நமது
திறைந்த சீவனுக்கு அழுதமென்று சொல்லலாம்.

இயற்கைப் புணர்ச்சி.

இயற்கை-ஊழு-ஊழுவின்ன கூட்டுவிக்கக்கூடும் புணர்ச்சி.

இது தெய்வப் புணர்ச்சி யெனவும் கூறப்படும்.

இரந்து பின்னிற்றற் கெண்ணல்.

தன்குறைகளைச் சொல்லித் தலைவியின் பின்னே

இரந்து நிற்றற்குத் தலைவன் எண் ணுதல்.

(5) பண்ணிற் சிறந்த மொழியுடையான்றைப் பாடினர்க்கே
எண்ணிற் சிறந்த நிதிதங் திடுநல் வியல்புடையரன்
மன்னிற் சிறந்த முகைதின் வரையில் வழுத்தியிதம்
பெண்ணிற்சிறந்த விவண்முலைப்போகம்பெறுதுநெஞ்சே

இ-ள். இசையைப்போல் மிகுந்த இன்சொல்லனும்
தன்மேற் கவியுரைத்தார்க்கு மதிப்புமிகுந்த திரவியங் தரு
கின்ற சிறந்த தன்மையுள்ளவனுமாகிய உலகிலுபர்ந்த முகை
தீனது மலையின்கண்ணே இன்மொழி கூறி, பெண்களுட்
சிறந்த இவளது கொங்கைகளின் இன்பத்தை, என்மனைம்,
நாம்பெறவோம்.

இரந்து பின்னிலை நிற்றற்.

இரந்து தலைவியின் பின்னே நின்ற தலைவன் வழிபாடு
செய்தற்கு முயன்று நிலைநிற்றல்.

(6) நல்விற் பனங்கி நாயகங் தந்தரு ணங்மளறயே சொல்லித் தகநெறி யான்முகை தீன்வரைத் தோகைகநல்லாய் கொல்விற் கண்டியிர்க் கேளித் தலைநனி கோட்டினிற்றல் கல்வித் துறைபல தேர்நினக் கேற்ற கவினலலீல்

இ-ள். சிறந்த வள்ளலாகிய நபிநாயகங் தந்தருவிய நன்மையுள்ள திருவேதம் கூறிய ஞானபார்க்கத்தையுடைய முகைதீனது மலையின்கண்ணே நிற்கும், யயிலியலுடைய அழகிய பெண்ணே! நின்கண்ணைகிப் கொல்கின்ற வில்லம்னா எனது உயிர்மீது விடுத்து மிகவும் தலைகுனிந்து நிற்பது, பலவிதக் கலைத் துறைகளில் தேர்ந்த உனக்குப் பொருந்திய அழகில்லை.

முன்னிலையாக்கல்

தலைவியைத் தனக்கு முற்படுத்தித் தலைவன் கூறுதல்.

(7) தேயத் திடர்கெடச்செய்சைய லான்முகை தீன்வரையார் தோயச் சுனைகுடைந் தொண்மலர் கொய்துநிற் சூழ்திருநல் ஆயத் திடைவினை யாடல்செய் யாதசை வற்றுநிற்றும் மாயத் தினைவிளம் பாய்களம் பாய்விழி மாதரசே

இ-ள். இந் நாட்டனது அடிமைத் துயர்நீங்கப் புரியுஞ் செய்கைகொண்ட முகைதீனது மலையினுள்ள மிகுந்த நிருள்ள சுனையில் நீராடி ஒள்ளிய பூக்களைக் கொய்து நின்னைச் சூழ்கின்ற பாங்கிமாரிடையே வினையாடாது அசைவற்று நிற்கின்ற மாயத்தை, நஞ்ச பாய்ந்த கண்களையுடைய பெண்ணரகியே நீ சொல்வாயாக.

வண்டோச்சி மருங்கணைதல்.

நாணினால் வருந்தும் தலைவியின் பக்கத்தையடைந்த தலைவன் அவள் கூந்தலில் விளங்கும் மாலையில் மொய்த் திருக்கும்வண்டுகளை ஓட்டுவான்போல நெருங்குதல் மருங்கு இடையுமாம்.

[இது, மெய்தொட்டுப் பயிறல் எனப்படும்.]

(8) கோடிய கோற்கிடையுங்குடிகூட்டுணுங்கொள்ளையர்போல் பிடிய ஸங்குயத் தானை மருங்கிறப் பேதைகுழல் நாடியும் நீரைம் முகைதீன் பொழிற் நன்னூற்றுமின் வாடிடை வீயி நுமக்கே பழிவரும் வண்டிமேன்.

இ-ள். வண்டுக் கூட்டங்காள்! நீதி தவறிய அரசனால் வாடிய குடிகளைக் கொள்ளையடிக்குங் கொள்ளைக் கூட்டத் தாங்போல சாமுத்திரீக முறைப்படி யமைந்த அழகிய கொங்கைகளால் மெலிந்த இடையானது ஒடியும்படி இப்பெண்ணி னது கூந்தலைத் தேடிச் சேர்ந்தீர்கள். எமது முகைதீனது சோலையையும், வாளியையும் சேருங்கள். மெலிந்த இடையொடிந்தால் உங்களுக்குப் பழியுண்டாகும்

இதுவுமது

(9) மாதங்க வோங்குதின் டோண்முகைதீன்வரைவாய்வாய்க் கும் மாதங்க எார்குழல் வாழுளி காளூபர் மால்வரையு [கும் மாதங்க மெய்த வளர்க்கலைக் கொல்கிடை மாய்ந்திடில்ம் யாதங்க லேதளி நாம முமக்கு வருமிழிவே.

இ-ள். இலக்குமி வாழும்படி யுயர்ந்த வுறுதியுள்ள தோள்களையுடைய முகைதீனது மலையின் கண்ணே விளங்குகின்ற இப்பெண்ணினாக கூந்தலீல் வாழ்கின்ற வண்டுக் கூட்டங்காள்! உயர்ந்த பெரிய மலையும் வருந்தும்படிய வீங்குகின்ற கொங்கைகளால் மெலிந்த இடையானது ஒடிந்தால் அம்மா! உங்களுக்கு அளியென்னும் பெயர் பொருந்தாது. அவமானம் வரும்.

பொய் பாராட்டல்

தலைவியின் அழகைத் தலைவன் புனைந்து கூறல்.

10. வேள்கண் டனைய வெழின் முகைதீன் வரை மெல்லிய லுன் தோள்கண்டு நாணி யமைவைற் படைந்தது தூமதியும் வாள்கொண் டிடுமுகங் கண்டு மெய்தேய்ந்தலைமாய்ந்தது செந்தாள்கண்டு நாணியன் ரேவுனம் புக்கது தாமரையே.

இ-ள். மன்மதனைத் பார்த்ததையொத்த அழகுடைய முகைதீனது பலையில் நிற்கும் மிருதுத் தன்மையுள்ள பெண்ணே, நினது தோளைக்கண்டு வெட்கி மூங்கில் மலையைச் சேர்ந்தது. பரிசுத்தமுள்ள சந்திரனும் ஒளிகொண்ட உ.ஏ.முகத்தைக் கண்டு உடல் மெலிந்து கடவில் வீழ்ந்தது. செவ்விய அடிகளைக்கண்டு வெட்கப்பட்டல்லவா தாமரை நிருள்ளே புகுந்தது.

இடம்பெற்றுத் தழாஅல்

உரிய இடத்தைப்பெற்றுத் தழுவுதலைத் தலைவன் விரும்பிக் கூறுதல். தழா அல்—தழுவுதல்

11. அல்லார் சூழலிலும் மாடர வப்பட வல்குவிலும் வில்லார் விழியிலும் மேதலை பட்டு விதிர்த்த நெஞ்சே செல்லார் பொழில்புடை சூழ்கோம்பை வாழ்முகைத்தின் [வரையே] வல்லார் தடமுலை தோய்ந்தனப் முழுகிட வாய்ப்பிடமே

இ-ள். இவளுடைய இருள் கிறைந்த கூந்தலி லும். ஆடுகின்ற நாகத்தின் படமெத்த சிகம்பத்திலுப், ஒளிபொருந்திய கண்களிலும் கட்டுண்டு நடுங்கிய எனது மனமே! மேகங்கள் பொருந்திய சோலைகள் பக்கமாகச் சூழ்ந்துள்ள கோயைப் பங்கில் வாழும் முகைதீன்து மலைதான் இவ்வது சூதாடுகருவிபொத்த பெரிய கொங்கைகளிற் பொருந்தி இன்பத்திலாழுப் பொருத்தமான இடமாகும்.

வழிபாடு மறுத்தல்.

தலைவன் செய்த வழிபாட்டை நாணினுல் மறுத்த தலைவி, தான் மறைந்துகொள்ளுதற் பொருட்டு ஒருமாதனிக் கொடியைச் சேர்தல்.

12. தெவ்வைக் கடந்த திறலுடை பான்முகைதீன் வரையில் மவ்வற் குழந்சுக் மார்சிங்க யான்றனி வந்து சின்றேன் செவ்வைத்தகன் சாந்த மசோகமுஞ் சூழச் சிறந்தளியும் வவ்வுற்ற போத முடையையெற் காத்தருண் மாதனியே

இ-ள். பகையைக்கடந்த வலிமையுள்ளவனுகிய முகைதீன்து மலையின் கண்ணே, முஸ்லை மலரணிந்த கூந்தலையுடைய தோழிமார் பிரிய நான்தனியே வந்து கீன்றேன். செவ்வை குளிர்ந்த சந்தனமரங்கள், அசோக மரங்கள் சூழ்ந்திருக்கச் சிறப்புற்று வண்டுகளும் பற்றிப் பொருந்திய அழகிய பூக்களையுங் கொண்டனை. (ஆதலால்) மாதனியே நீ என்னைக் காத்தருள்வாயாக (சாந்தம், அசோகம், அளி, போதப், என்பன, முறையே, சாந்தகுணம், சோர்வின்மை, கருணை, ஞானம், என்னும் பிறிதுபொருளுஞ் தரும்.

இடையூறு கீளத்தல்.

அப்பாதவியின் பாற்சென்ற தலைவி நாணி னால் தன் விழிகளைப் புதைக்க அதனுலூண்டாகுங் துன்பத்தைத் தலை வன் கூறுதல்.

13. தனமெவ் வளவுதந் தாலும் பெரிதிலை தண்கமலத் தனமன்ன நின்கயல் வாள்விழி நோக்கமருள் செழுஞ்சங் தனமென் களபப் புயழுகை தீன்வரை சார்ந்திடுநந் தனமன் னு கோகிலம் போன்மொழி வாணகைத்தாழ் மழேல்.

இ-ள். செழித்த மிருதுவான சந்தனக் கலவைக்குழம் பணிந்த புயங்களையுடைய முகைதினது மலையிற் பொருந்திய சோலையில் வாழுங் குயிஸ்போல் மொழியும் ஒளியுள்ள ஏற்களும் நீண்ட கூந்தலுமுடைய பெண்ணே! நீ எனக்கு எவ்வளவு தனத்தைத் தந்தாலும் பெரிதல்ல. குளிர்ந்த தாமரைப் பூவில் வாழும் அண்ணத்தை யொத்த உனது கெண்டையும் வாரும்போன்ற கண்களின் அருட்பார்வை தருவாயாக. [தனம்—கொங்கை, சிதி.]

இதுவுமது.

14. கும்பத் தனமட வார்மட ஊரக் குணிக்குமெழிற் சம்பத் தினன்முகை தீன்ற மிழ் நாட்டினர் தாரணியில் தம்பொற் றனப்புதை யாரெனுங் தன்மைதனைத் தெளித்தோ செம்பொற்கை கொண்டு விழிபுதைத் தீர்மலர்ச் சேயிழையே

இ-ள். தாமரைப் பூவில் வாழும் இலக்குமியொத்த மாதே! குடப்போன்ற கொங்கைகளையுடைய மாதர்கள் மட ஊரக் குறிக்கும்படியான அழகுச் செல்வத்தை யுடையவ னுசிய முகைதினது தமிழ்த் தேசத்தார், இவ்வுலகில் தங்கள் அழகிய தனங்களைப் புதைக்க மாட்டார்களென் னாங் தன் மையைத் தெளிவித்துத்தானே செவந்த அழகிய கைகளால் (தனம் புதையாது) கண்களைப் புதைத்திர்.

இதுவுமது.

15. காருற்ற கையுடைய யான்பளைக் கோப்பையன்காவலர்னேர் சிருற் றிடுமுகை தீன்பொழி லார்செழுங் தேமல்லவாய் நாருற் றளியின கண்ணிடு கின்கை நளினமலர். கூருற்ற கண்ணளி யைக்கூட வற்புதங் கோத்ரேடியே

இ-ள. மேகம்போல் கொடுக்குங் கரமுள்ளவனும், வயல்களைக்கொண்ட.. கோம்பைத் தலைவனும் மன்னரோத்த சிறப்புடையவனுமாகிய முகைதீனது சோலையில் நிறைந்த மண்மலரிடத்தே அன்புகொண்டு வண்டுகள் செருப். கோத் ரேடியே! உனது கைகளாகிய தாமரை மலர்கள் கூரிய கண் களாகிய வண்டுகளைச் சேர்வது ஆச்சரியமே யாகும்.

நீடு தேனைந்திரங்கல்.

தலைவியின் செய்கையால் காலம் நீட்டித்தலீல் அறிந்து தலைவன் வருந்துதல்.

16. செந்தேனிகர்தமிழ்தேர்முகைதீன்வரைச்சேயிழைவாய்ப் பைந்தே னளித்துப் படத்தட மாட்டிநற் பாற்குடங்கள் தந்தே வெந்தாக விடாயைத் தணிப்பது தானுமென்றே அந்தா மரைய னாள்ஞ்சிலை யாக்கின தற்புதமே

இ-ள. செவ்விய தேனையொத்த தமிழையாராய்கின்ற முகைதீனது மலையின்கண் நிற்கும் சேயிழையே! தீனது வாயிலுறம் பகுய தேனைத்தந்து பாய்மின் படமொத்த அல்குல் தடாகத்தில் ஆடச்செய்து அழகிய தனங்களாகிய பாற்குடங்களைக் கொடுத்து கொடிய மோக தாகவிடாயைத் தணியச்செய்வது எப்போதோ. அழகிய தாமரைப் பூவில் வாழ் வோன் உன் உள்ளத்தைக் கல்லாகச் செய்தது ஆச்சரியமே.

மறுந்தெதிர் கோடல்.

தன் நாணத்தை மறுத்துத் தலைவனைத் தலைவி ஏற்றுக் கொள்ளல்.

17. சேரார்க் கடவிதந் தான்முகை தீன்வெற்பர்சின்தைமிகை
கூரார் விரகக் கடனிறை யாங்கவை கொவ்வதன்ரூஸ்
ரூரா ரவர்புலப் புல்லுண வாவை யிடைமறித்து
நீராரு நாண்பிணித் தாலு மறுத்திடு நிற்பதன்ரே.

இ-ள். பகைவர்களுக்கு வனந்தந்தவளகைய முகைதீ
னது மலையில் நிற்கும் இவரது உள்ளத்தன் கண்ணே
பொருந்தி மிகுந்த காமக் கடலானது நிறைபாகிய கூரயால்
அடக்கிக்கொள்ளப் படுவதில்லை. அழகுள்ள இவர் என்னைத்
தழுவ அவரால் நான் தழுவப்படும் மிகுந்த ஆசையை முதற்
குணமாகிய நாணத்தால் கட்டினாலும் அறுத்துவிடும். நிற்
பதில்லை.

வறிது நகை தோற்றுல்.

தலைவி புன்னகை செய்தல்.

இது, கவிக்கூற்று.

18. மாணர் நிறைமுகைதீன்வரைவாயெழின்மங்கைபின்னே
நானுதலீந்து நலிந்தன மென்னு நலான்மகிழு
ஏனோர் வனசத் துறுந்துகிர் வள்ளத் திலங்குமுத்தங்
கானு வகைசிறி தேநகை செய்தனள் காரிகையே

இ-ள். மாட்சிமையும் அன்பும் நிறைந்த முகைதீன் து
யலையினிடத்தே, அழகிய இம்மடவாள் பின்னே நாணமின்
றித் திரிந்து மெலிந்தோமென்னுங் தலைவன் மகிழும்படி
பெருமை தங்கிய முகமர்கிய தாமரைப்பூவிலுள்ள வாயாகிய
பவளக் கண்ணத்தில் விளங்குகின்ற பற்களாகிய முத்துக்
கள் வெளித் தோன்றுத முறையில், அப்பெண் புன்னகை
புரிந்தாள். இது கவிக்கூற்று.

முறுவர் குற்புணர்தல்.

தலைவியின் புன்னகையாற் பெற்ற உடன்பாட்டுக் குறிப்
ப்ரீனத் தலைவன் அறிதல்.

19. தாமப் புயவழி கன்முகை தீன்வரைத் தண்பொழிலில் ஏமப் பசுங்கொடி வாய்ந்கை மொக்கு ஸில்கியதால் காமப் புணரிக் கரையறி யாது கவன்ற நெஞ்சே சேமப் புணைதெரிந் தோமண மாங்கரை சேர்க்குவமே

இ-ள். மாலையனிந்த தோளமுககுகிய முகைதீன் து குளிர்ந்த மலர்ச் சோலையில் பசுப்பொற் கொடிபோல்வாளது வாயிற் புன்னகையரும்பு ஸிள்கியது. காமக் கடவின் கரை காணுது வருந்திய மனமே! நம்மைக் காக்கும் மிதவையைக் கண்டு கொண்டோம். இனிக் கூடலாகிய கரையிற் சேர்வோ மாக.

முயங்குத ஹறுத்தல்.

தலைவியை முயங்குதற்கு அருமை கூறல்.

20. கொடைநா ணளிசிலை வேழமம் பாமலர் சூழ்மதவேட படைமாண் புடன்வரும் பாவை யுரத்திற் பனைத்ததுகி ஹடைவாண் மணிக்கிரி யுற்றனங்கூடலு முற்றிடுவோம் கொடைசேர் மலர்க்கரத் தான்முகை தீனெழில் கொள். வரைக்கே

இ-ள். தொடுக்கின்ற கயிறு வண்டாகவும் வில் கரும் பாகவும் பாணம் மலராகவும் சூழ்ந்துகொண்ட மன்மதன் து மாட்சிமையுள்ள படைகளாகிய மாதர்களுடன் வந்த பதுமை பேரன்றுளின் மார்பிற் பருத்து வெத்திரமணிந்து ஒளியும் அழகும் பொருந்திய தனமாகிய மலையை யடைந்தோம். இனி மணமும் பொருந்துவோம். வண்மை தங்கிய மலர் போலுங் கையுடையவனுகிய முகைதீன் து அழகுள்ள மலையின்கண்ணே.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

21. தேங்பாய் மலரிவ னுமரு வாமெனச் சேயரிக்கண் மான்பா லைணந்து நலனுகர்ந் தோமரு வாரைவென்ற கோன்பா வலர்மனங் கோண தளிக்குங் கொடைக்கரப்பு மான்பார் புகழ்முகை தீன்வரைக் கானின் மகிழ்மனமே.

இ-ள். பகைவரை வென்ற தலைவனும் களிஞர் மனம் மாறபடாமல் கொடுக்கும் வண்வகையுடைய பூமாலுமாகிய உலகுபுகழ் முகைதீனது மலைச் சோலையின்கண்ணே, இவன் தேன் சிறைந்த மலராகவும் நாம் மணமாகவும் செவ்வரி படர்ந்து மாண்பொத்தகண்களையுடையாளைக் கலந்து இன்ப மனுபவித்தோம், மனமே நீ மகிழ்வாயாக.

புகழ்தல்.

தலைவியின் நலத்தைத் தலைவன் பாராட்டல்

22. வயல்கொண்ட கோம்பை முகைதீன் வரையிலுள்ள வாள் விழியைக் கயல்கண்டு நானிர் யறல்புக் கதுளின் கருங்குழலைப் புயல்கண்டு நானிப் புனலுகுத் திட்டது பூவதனத் தியல்கண்டு நானிக் குவிந்தது தாமரை யேந்திழையே

இ-ள். கழனி சூழ்ந்த கோம்பையில் வாழும் முகைதீனது மலையில் உயர்ந்த ஆபரணமணிந்த மாதே! உனது வாள் போன்ற கண்களை மீன்கண்டு வெட்கி நீரூட் புகுந்தது. உனது கரிய் கூந்தலை மேகம் கண்டு நாணமுற்று நீரைச் சொரிந்தது. உன் அழகிய முகத்தின் தன்மைபைத் தாமரை மலர் பார்த்து நானுற்றுக் கூம்பியது.

இதுவுமது.

23. நீலத் துடன்குமிழ் மெளவல்செவ் வாம்பல் கிலவகிக்காலத் திலுங்குளி யாழுட் படாத கவின்கமலம் ஞாலத் திலைமுக மென்றுகொண்டாய்கண்டு நான்மகிழ்ச் சீலத்திருமுகைதீன்வரைவாய்ந்துஞ் சேயிழையே [தேன்]

இ-ள் செம்மையாகிய செவ்வத்தையுடைய முகைதீனது மலையின்கண்ணே அழகிய செம்பொன்னு ரணம் அணிந்த பெண்ணே! குவளைப்பூவொடு குமிழம்பூமூல்லைப்பூ செவ்வல்லிப்பூ ஆகியவை தன்னிடத்தே விளங்க, இராப் பொழுதிலும் கூம்பாமல் முள்ளில்லாத அழகிய தாமரைப்பூ இவ்வுலத்திலில்லை, நீ அதை முகமென்னும் பெயரோடு வைத்திருக்கின்றூய் நான் கண்டு களிக்கர்ந்தேன்.

வள்புறை.

தலைவியை நோக்கித் தலைவன் நான் பிரியே என்று
வற்புறுத்திக் கூறுதல்.

அணிந்துழி நானிய துணர்ந்து தெளிவித்தல்.

தான் புனைந்தமை வேறு பாட்டைப் புலப்படுத்துமென்று
தலைவி நானியதை அறிந்த தலைவன் முன்போலவே
அணிந்தே என்று அவளைத் தெளிவித்தல்;

அணிந்துழி—அணிந்தவிடத்து.

24. ஒன்னுரை வீட்டி யுவந்தாரை யாக்கு முரலுடையான்
நன்னு வலர்புகழ் கோன்முகைதீன்வரைநற்பொழில்வாய்
பொன்னு ரணியும் புனைமலர்க் கோதையும் பூந்துகிலும்
முன்னார் முறையபணிந் தேன்குலையேவினி மொய்குழலே

இ-ள் நெருங்கிய கூந்தலையுடைய பெண்ணே! பகை
வரை வீழ்த்தி மகிழ்ந்தாரை (தற்சேர்ந்தாரை) நிலைநிறுத்
தும் வலிமை (அறிவு) யுள்ளவனும், நற்கவிஞர்களால் போற்
றப்படும் தலைவனுமாகிய முகைதீனது அழகிய மலைச் சோலை
யின் கண்ணே, பொன்னுபரணமும் அணிகின்ற மலர்மாலை
யும் அழகிய கலையும் முன்புள்ளபடியே புனைந்தேன். (மாற்
பட்டுளவோ வென்று) நீ வருந்தாதே.

பெருநயப்புரைத்தல்.

தன்து மிக்க காதலைப் புகழ்ச்சி வகையால் தலைவன்
உரைத்தல்; நயப்பு—கிருப்பம்.

25. நாற்பூவு நாடித் திரிந்தெங்கு மென்று நறைகொள்ளு
காற்பூவரியினங்காள்கண்டதுண்டெனிற்கட்டுரைமின்
மாற்பூ வனசங் குமிழ்தோன்றி நீல மலர்ந்தெனுயிர்
போற்பூ வருங்கொடி நேர்முகை தீன்டொற் பொருப்
பினிலே.

இ-ள். நான்குவகைப் பூக்களையும் எங்கும் எப்போ
தும் தேடியலைந்து அவைகளின் தேனை யுண்கின்ற ஆழு

கால்களையுடைய அழகிய வண்டின் கூட்டங்களே! முகைதீன் து அழகிய மலைபிலே (கண்டோர்) காதலிக்குப் பொலிவுள்ள தாமரை குழித் தாந்தள் குவளை ஆகிய மலர்களைப் பூங்து எனது உயிர்போல்பவளாகிய இவ்வழகு வளர் கொடிபோல் (ஒரு பூங்கொடியைப்) டார்த்ததுண்டோ! கண்டதுண்டா எல் கூறுங்கள்.

தெய்வத் தீற்ம் பேசல்

(தப்பைச் சேர்த்து வைத்த ஊழ்வினையின் தன்மை யைத் தலைவன் கூறுதல்);

26. மலங்கா மனமுடையான்முகை தீன்வரை மாமாபிலே கலங்கா துயிர்க்கண் நன்னெறி மீவவிக் காசினிபில் நலங்காண நன்னபி நாதரைத் தந்தரு வைக்குபரன் விலங்கா துடலுயிர் ராக்கின நம்மை பெலியலென இ-ள். மயங்காத உள்ளத்தை யுடையவனுகிய முகைதீன் மலையின் கண்ணே, மாண்புடைய மயில்தே ராப்பவளே! மன்னுயிர்க் கூட்டங்கள் கலக்கமின்றி நன்மார்க்கத்திற் பொருந்தும்படியும், இவ்வுலகில் நன்மையுண்டாகும்படியும் நபிநாயகத்தைக் கொடுத்துக் கிருபை புரிந்த கடவுள், நம்மிரு வரையும் பிரியாத உடலும் உயிருமாகச் செய்தான் (உப்படி யிருக்க) நீ வாடுவது எதற்கு? (வருந்தாதே என்றபடி)

பிரியேனன்றல்.

27. தொல்லைப் பவளினை வீட்டிநல் வீடு தொடர்ந்தவர்ப்பு எல்லைப் படுநலம் வேட்டிடு வார்கொ லெழி முகைதீன் நல்லைப் பனிவரை போன்மலை வாள்விழி நங்கையினி இல்லைப் பிரிதல் பிரியினுங் தங்கில ஜங்கனுமே.

இ-ள். அழகுடைய முகைதீனது நல்ல சிறந்த குளி ரச்சி பொருந்திய மலைபோன்ற தனங்களையும் வாள்போன்ற கண்களையுடைய மாதே! பழமையான தீவினைகளை நீக்கி நல்ல முத்தியிற் சேர்ந்த சிவன் முத்தர்கள், இவ்வுலக எல்லைக் குட்பொருந்திய இன்பத்தை விரும்புவார்களோ. (விருப்பார்) அதுபோல் உன்னைச் சேர்ந்த நான் இனி மேற் பிரிவதில்லை. ஒருவாறு பிரிந்தாலும் எங்குந் தங்கமாட்டேன்.

பிரிந்து வருகேன்றல்.

போய்வருவேன் என்று தலைவன் தலைவிக்குக் கூறுதல்;

28. வில்லேர் நுதலயில் வேலேர் விழிகஞ்ச மெல்லரும்பு நல்லேர் முலைவல்லி கேரிடை யாய்கு ணவில்லவனுயர் சொல்லே ருழவர் புகழ்முகை தீன்வரைச் சூழலுற்று வல்லே வருவன் கணமுந்தங் கேளுள் வருந்தற்கவே

இ-ள். வில்லொத்த- அழகிய நெற்றியையும் கூரிய வேல்போல் அழகிய கண்களையும் தாமரையின் மிருதுவான அருமட்போன்ற சிறந்த அழகிய தனங்களையும் கொடுபோ விடையையுமுடைய மாதே! சத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன். புலவர்கள் போற்றும் முகைதீனது மலையிலோரிடத்திற் சென்று விரைவாக வருவேன். ஒருகணப்பொழுதுந் தங்க மாட்டேன். நீமனம் வருந்தாதிருப்பாயாக.

இடமனித் தென்றல்.

நம்முடைய ஊர்கள் ஒன்றற்கொன்று அணிமைக்கண் உள்ளனவென்பதைத்தலைவிக்குக் கூறுதல்; அணிமை-சமீபம்

29. ஆரணங் தேர்முகை தீன்வரை யார்பொழி லன்னமன்ன ஆரணங் கேமெம தூர்மட வார்ஷினை யாடுசெய்குன் ரூரணம் பச்சை மரகதப் பேரொளி யார்ந்துநுங்குன் ரூரண மானினம் புல்லெனக் கெளாவி யலைந்திடுமே.

இ-ள். வேதத்தை ஆராய்கின்ற முகைதீனது மலையிலுள்ள சோலையில் வாழும் அண்ணத்தையொத்த மாதே! எங்காஞர்ப்பெண்கள் விளையாடுகின்ற செய்குன்றிற் பொருந்தப் பெற்ற மேலான அழகிய பசிய மரகத இரத்தினத்தின் பெருஞ்சுடர் உங்கள் மலையிற் சேர்ந்து பொருந்த இதிலுள்ள மான்கூட்டங்கள் புல்லெனக் கருதிக் கெளாவி திரிகின்றன. (ஆதலால். நம்பதிகள் தூரம் என்று வருந்தாதே.

தெளிவு

தலைவன் பிரிந்து வருவே னென்றதைக் கேட்டுத் தலைவி தெளிதல்.

30. மெய்சொற்றிடுந்தலையான்முகைத்தின்றமிழ்வெற்பெரர்கு பொய்சொற் றிடாருளங்காட்டியதான்முகம் பூண்முலையா ஜெசிற் றிடையென நைந்துலையேலினி நன்னென்சீமே வைதுற் றியவபி லர்க்கை விட்டுயிர் வாழுவரோ

இ-ள். எனதுநல்ல மனமே மெய்யே புகலும் பெருங் குண்பைடைத்தோனுகிய முகைத்தினது தமிழ் மலையிலுள்ள பிவர் யாதொரு பொய்யும் புகலார். இவர் மனத்தை மகம் தெரிவிக்கின்றது. கூர்க்கம் பொருந்திய வேலையுடையதுலை வர் நம்மைப் பிரிந்து உயிர்வாழுவாரோ! (வாழுர்) ஆபர்ளாக் கலோடுடைய தனங்களால் தேய்க்கீற்று சிறிய யிடையைப்போல இனிமேல் வருந்தி கெகிழாதே.

பிரிவுறி மகிழ்ச்சி.

செல்லுங்கிழுத்தி செலவுகண்டுளத்தொடு சொல்லல்.

தலைவி பிரிந்து ஆயத்திடைச் செல்லுங்கால் அவன் தோற்றத்தைக் கண்டு மனத்தொடு மகிழ்ந்து கூறல்.

31. செப்பொற் சிலம்பு புலம்பச் சிகிடுய ரெண்மதியம் அம்பொற் கமலங் குவளை தளவு மமைந்தொருபூங் கொட்டப்பற் புதமுட னன்னத்தி னன்னடை கொண்டது நம்பொற்புறமுகைத்தின்வரைவாய்ச்செலுநம்முயிரே[போல்]

இ-ள். மனமே நமது பொலிவுபெற்ற முகைத்தினது மலையினிடத்தே, சிவந்த பொன்னுற் செய்த சிலம்புகளோ விக்க, வில், மேகம், தெளிந்த சந்திரன் மிகுந்த அழகை காமரைப்பூ, நிலோற் பலப்பூ, முல்லைப்பூ இவைகளைப் பொருந்தி ஒரு பொற்கொட்டானது ஆச்சரியத்தோடு அன்னத்தை அழகிய நடையைக்கொண்டு செல்வதுபோல நம்முடைய ஆவியானது செல்கின்றது.

தலைவி கனவநலிபு உரைந்தல்.

தலைவானைக் காலனுங் கனவுதன்ஜெநலிகின் றதென்பதைத் தலைவி கூறுதல்;

32 தொல்லைத் துடிலடைந் தேனன்பர் வந்தென்கை தொட்டிரவில் ஒல்லைத் தொடர்ந்திவண் வாவென வேசோல் வோகையுடன் செல்லத் துணிந்தெழுங் தேன்விழித் தேன்மிகு செல்லலுற மல்லற் றடம்புயத் தான்முகை தீன்வரை மாமாவிலே. [றேன்]

இ-ள். வளப்பமுள்ள மலைபோன்றபுயங்களையுடையவ ஞகிய முகைதீனது மலையின்கண் உள்ள மாண்புடைய மயி லொத்த சேஷியே! இரவில் பழுமையாகிய நித்திரையைப் பொருங்தினேன். தலைவர் வந்து என்கரத்தைப் பற்றி விரைவாக என்னைத் தொடர்ந்து இங்கே வாவென்று கூற, நான் மகிழ்வுடன் போகத் துணிந்து எழுங்தேன். உடனே விழித் துக்கொண்டேன். (அன்பரைக் காலைது) மிகுந்த துன்ப சூற்றேன்.

தலைவி கவினமிழு உரைத்தல்.

கவின் அழிபு—அழகு அழிதலே.

33 எங்கோ னிலாகம யறிந்தடல் வேடனம் பேஷிவந்தே எங்காணம் யாவையுங் கொள்ளோயிட டேகினனிங்கிதனை அங்கா தலர்க்குரைப் பாயிலை யேவென தாவிபொன்றும் நங்கா யுயர்முகை தீன்வரை வாயிதை நன்கறியே.

இ-ள். தோழி! சிறந்த முகைதீனது மலையினிடத்தே எந்தலைவரில்லை யென்று தெரிந்து வலிய மன்மதன் தனது பாணங்களைச் செலுத்தி வந்து எம்மழகெல்லாம் கொள்ளோயடித்துக்கொண் டேகினேன். இங்கு நிகழ்ந்த தை அழகிய அன்பர்க்குக் கூறக்கடவாய். கூருதொழியில் எனதுயிர் நீங்கும். இதை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்வாயாக; வேடன்—குறவன், காணம்—பொன், காணத்தக்க அழகு.

அலர்பார்த்துற்ற அச்சக்கீஸவி.

பலர் கூறும் பழிமொழியை யறிந்து தான் கொண்டுள்ள அச்சத்தைத் தலைவி கூறுதல்.

34. கருப்புச் சிலையெடுத் தேகுழைப்போனெழிற் கையலரும் அருப்புத் தளவு நகையினர் வாயிடை யாரலரும் மருப்புத் தனமட வாய்மிகப் போர்த்த மருவுகலை விருப்பிற் பயின்முகை தீன்பகைபோலுளம்விமுற்றதே.

இ-ள், கொம்புபோன்ற கொங்கைகளையுடைய சேடியே! கரும்பாகிய வில்லைத் தூக்கி வளைக்கும் மாரனது அழகிய கையிலுள்ள மலர்களும், மூல்லையரும்பொத்த பற்களையுடைய மாதர்களுடைய வாயிற் பொருந்திவரும் பழிமொழிகளும், மிகவும் சூழ்ந்தன; பொருந்திய நூல்களை விருப்பத்தோடு ஆராயும் முகைத்தினது பகைவர்களைப்போல எனது மனங்களும் தன்புற்றது.

காமயிக்க கழிப்படர் கிளவி.

கழிப்படர்—மிக்க நினைவாலுண்டாகிய துன்பம்,

கிளவி—தலைவியின் சொற்கள்.

35 ஒங்குஞ் தறம்பாயில் சீர்முகை தீன்புக மொப்பமுங்கீர் தாங்குஞ் தரங்க மெறிகட வேயுவர் சால்கழியே விங்குஞ் தகைய மகிழ்நர்ப் பிரிந்து மெலிந்துளமே ஏங்குஞ் தனிய னிடர்கண் டிரங்கிலி ரேதெதுவே.

இ-ள், உயர்விற் செலுத்தும் தருமத்தைப் புரிகின்ற சிறந்த முகைத்தினது கீர்த்தியைப்போல பழனமையான கீரைத் தாங்கி அலைவிசுங் கடலே! உவர்மிக்க கழிதிலமே! மிகுஞ்த குணமமைந்த கொழுநரைப் பிரிந்து வாடி மனத்திலேக்க முறும் தனியாகிய எனது துன்பங்கண்டு நீங்கள் இரக்கக் கொண்டிலீர்; இதற்குக் காரணம் யாது?

வெறியாகுதலை விலக்கென்ற தோழிக்குத் தலைவி குறுதல்.

வெறியாகுதலை விலக்கென்ற தோழிக்குத் தலைவி குறுதல். வெறியாட்டாவது தலைவியின் மயக்க உளர்ச்சியைக் கண்டு அவளைப்பேய் தீண்டியதென நினைத்துத் தமர்வேல ஜைக் கொண்டு மருகவேளை வழிபட்டுப் பலியிடுவித்தல் இதில் ஆடு வெட்டுதல் முதலியன நடைபெறுமென்பர்.

36. மணிசங் தகில்கொண் முகைதீன் வரையின் மருஷியவர் பினிதங்கி னேன்பெரும் பேய்தங்கியதெனப்பேதையை கணிகொண் டிமிவெறி கொண்டனளிங்கிடதக்கைவிடவே தணிகொண்டுரைமருந்திகுதிவேல்வி முத்தோகைமின்னே

இ-ள் இரத்தினங்களையும் சந்தன மரங்களையும் அகில் மரங்களையும் கொண்ட முகைதீனது மலையின் கண்ணோ என்னைக் கலந்தவர்பால் காதற் பினிப்பைப் பொருந்தின என்னிடத்தில் பேய்தங்கி யிருக்கிறதென்று அறியாமை யுள்ள தாயானவள் உறுதிசெய்து இழிலாகியவெறியாட்டை மேற்கொண்டனள். இங்கே அவள் அதைக் கைவிடுப்படியாகக் குணிந்து தெளிமொழியாகிய மருந்து கொடுப்பாயாக வேல்போல் வீழியும் மாசிலியலுமுடைய சேடியே!

வரைவிடை வைத்துப் போருள் வயிற்பிரிதல்.

மணஞ்செய்து கொள்ளுதற்கு இடையே பொருளீட்டு வான் பிரிதல்.

என்பொருட் பிரிவுணர்த்தேந்திமூக்கிகள்றல்.

37. பொருளிலை யேனலம் பூண்டிதீன் ரூற்கடற் பூதலத்தே மருளிலை வேல்விழி மாதே வரைந்திட வாய்ப்பகொண்டு தெருளில கக்கடி திற்செர் சூவலவட் டேற்றியுரை அருளில கும்முகை தினுரை போலென் னறையுமொன்றே

இ-ள். மயக்கந்தரும் இலைவடிவாகிய வேலைனய கண்களையுடைய பெண்ணே! கிரவியமில்லையானால் கடல்சூழ்ந்த பூவுலகில் இன்பம் பொருந்துவதில்லை.(ஆதலால்)மனத்திற்கு ஏற்றகிதி தேடிக்கொண்டு தெளிவு விளங்க விரைவில் வருகின்றேன். நீ உன் தலைவிக்கு உரைத்துத் தேற்றுவாயாக. கருணை விளங்கும் முகைதீன் மொழிபோல் எனது சொல் அம் ஒன்றேயாகும்.

தலைவி இரங்கல்.

38. கருப்பொன் னெனவெளைக் கண்டு வெறுத்துக் கதிருமி அரும்பொன் றரவகன் றுரெளிலென் னுடலங்கமெலாம்[மும் துரும்பொன் றிடமெலிந் தாழையும் போமினித் துன்னியவப் பொரும்பொன் னெவர்பெறு வார்முகை தீன்வரைப் பெண்

மாலை

இ-ள். முகைதினது மலைலுள்ள பெண்மயில் போன்ற தோழி! என்னை இரும்பெனத் தெளிந்து வெறுப்புற்ற ராகடர்வீசும் அரிய பொன்டேடச் சென்றூர் என்றால், இனி மேல் எனது உடலிலுள்ள உறுப்புகளைல்லாம் துருப்புபோல் வாடி உயிரும் பிரியும். (அதன்பின்) கிடைத்த அப்பிரிகுந்த பொன்னைப் பெறுபவர்கள் யார்கள்?

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல்.

தன் வரவைத் தலைவிக்கு அறிவுறுத்தற்குத் தலைவன் ஊதிய சங்கு முழுக்கத்தைப் பாங்கி கீட்டு அவன் வரவைத் தலைவிக்கு அறிவுறுத்தல்.

39. கார்கண்டுமன்மதன்போர்கண் டூழன்றுசெங்காந்தளங்கை சேர்வண் டுக்கிமலி சேயிழை யேழுகை தீன்பொருப்பர் கேர்வங் ததுதெரி வித்தது சங்கொலி தேநினைம்பாலார்வண் டொழித்தலிற்கேட்டிலையோமணை மாகுமின்னே

இ-ள். மேகத்தைக் கண்டும், மாரண் போரைக் கண்டும் வருந்தி செவ்விய காந்தள் மலரன்ன கரங்களிலுள்ள வளைகள் கீழ் விழுமாறு மெலிந்த தலைவியே! முகைதினது மலைத் தலைவருடைய இரதம் வந்ததை வலம்புரியோசை தெரிவித்தது. வாசனை நிறைந்த நினது கூந்தலிற் சேர்ந்த வண்டுகளினெலியால் நீ கேட்டாயில்லை போலும். இப்போதே மீண்மை நிகழும் (வருந்தாதே).

வரைவு மலிவு.

கல்யாணத்தைப் பற்றிய செய்திகளின் மிகுதி தலைவன் முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி தலைவிக்கு உரைத்தல் தலைவன்பரிசும் விடுத்தமையைத் தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவித்தல்.

40. முருந்துங் தளவு மிகானு: மூரன் முகில்சிரத்திற்
பொருந்துங் கொடியனை யாய்முகை தீன்புகழ் போனிம
ஞ்சு
திருந்துங் றனவிலை யாயெலை யற்ற செழுந்தனங்கள்
மருந்தும் பொருவு மகிழ்ச்சர்தங் தார்மணம் வாய்த்திடுமே

இ-ள். யயிலிறகடி மூளைம் மூல்லையரும்பும் மிகவும்
வெட்கும்படியான பற்களைக்கொண்டு மழையைத் தலையிற்
கொண்டகொடிபோன்றவளே! முகைதீனுடையகீர்த்திபோல்
செம்மையாயோங்கிய உனது கொங்கைகளுக்கு விலையாகக்
கணக்கற்ற செழித்த திரவியங்களை அழுதமுமொத்த தலை
வர் கொடுத்தனர். இனி மணப்பொருந்தும் (நீ, வருந்தற்க.)

பாங்கி தயர்வரை வெசிர்ந்தமை தலைவிக்கு உணர்த்தல்
தலைவன் வரைதலைத்தமர் ஏற்றுக்கொண்டமையைப்பாங்கி
தலைவிக்கு உணர்த்துதல்.

41. பொன்னுங் தகிலும் புனைமணி துற்றிய பூண்களுடன்
இன்னும் பலவு மியங்க டைவப்பநல் லேல்வைதனில்
மன்னும் படிதந் தனர்முகை தீன்வெற்பர் மாமகிழ்வு
துன்னும் படிநம் ரேற்றனர் தூமொழிச் சந்தரியே

இ-ள் முகைதீன் து மலைத்தகலைவர், பொன்னும் வத்தி
ரங்களும் அழகிய இரத்தினங்கள் பதித்த ஆபரணங்களோடு
மற்றும் வேண்டுவன பலவும் வாத்தியங்கள் முழுங்க நல்ல
முகூர்த்த நேரத்தில் வாய்க்கக் கொடுத்தனர். நம் குடும்பத்
தார் மிகக் களிபொருந்துங் வண்ணம் பெற்றுக்கொண்டனர்.
கபடமற்ற மொழியையுடைய அழகியே!

தலைவி உவகையாற்றுது உளத்தொடு கிளத்தல்
உவகை ஆற்றுது—உவகையை அடக்க இயலாமல்.

42. கொந்தஞ் செறிபொழில் வாசிகள் சூழ்திருக் கோம்பை யில்வாழ் சந்தஞ் செறிமுகை தீன்பகை போல்லர் தாங்கியவாய் பந்தம் படும்பட்டை மார னு மோடிப் பதுங்கிடுவர்ன் நந்தந் தலைவர் மணஞ்செய வற்றனர் நன்மனமே.

இ-ள் எனது நல்லமனமே! பூங்கொத்தும் அழகும் நெருங்கிய சோலைகளும் தடாகங்களும் சூழ்ந்த சிறப்பான கோம்பை நகரில் வாழும் அழகு பொருந்திய முகைதீனுடைய பகைவர்களைப்போல் அலர் தூற்றிய மங்கையர் வாய்கள் அடைபட்டுப் போகும். ஆயுதங்களுடைய மன்மதனும் ஒடிரூவின்து கொள்வான். நம்ரூடைய தலைவர் மணம்புரிய வந்தனர்.

மணம் பொருட்டாக அணங்கைப் பராந்தீலை காட்டல்,
கலியாணத்தின் பொருட்டுத் தூர்க்காதேனியைத் தலைவி
வழி படும் நிலையை தலைவனுக்குத் தோழி காட்டுதல்.

43. சுரக்குஞ் சுரபி நிகர்முகை தீன்வரை சூழுமிரு
கரக்குஞ் சுரமனையாயனக் கைமனக் காப்பென்டேவ
வரக்குஞ் சுரியனையான்மலர் தூவி வழுத்தியருள்
தரக்கும் பிடுநிலை காண்டியின் னேயிவன் சார்ந்துகின்றே

இ-ள் நீரைப் பெருக்கும் சுரபி நதியை, அல்லது அழுதைப் பெருக்கும் காமதேனுவை யொத்த முகைதீனது மலையிலுலாவும் இரு கைகளையுடைய ஆண்யானை யொத்த தலைவா! தூர்க்கையைக் கலியாணக் காவலாக வரத்தையுடைய தேவயானை யன்னவள் மலரைத் தூவி வாழ்த்தி, சிருபை நரும்படி (கேட்டு) வணங்கும் நிலையினை இப்பொழுது இங்கே ஒதுங்கி சின்று காண்பாயாக.

வரைதல்
மணஞ்செய்துகொள்ளல்

வரைந்துழிக் கண்டோர் மகிழ்ந்துரைத்தல்

24 கோம்பை முகைதீன் பலதுறைக் கோவை.

மணஞ்செய்து கொண்டவிடத்து அதனைக் கண்டவர்
மகிழ்ந்துகூறுதல்.

44. செந்தா மரைக்கணன் செந்திருமாதினைச்சேர்ந்தமையும்
அந்தா ரயிலவ ஞர்குற மானை யனைந்தமையும்
நந்தா துவமை யுரைத்திட லாமிலவர் நானிலத்தில்
மைந்தார்ந் திடுமுகை தீன்புகழ் போல்வள மன்னுகவே.

இ-ள். செவ்விய தாம்மா மலர்டோற் கண்களையடைய
திருமால் இலக்குமியை யனைந்தமையும், அழகிய மாலை
யனிந்த வேலைக் கொண்ட முருகன் (மலையிற்) பொருந்திய
குறவள்ளியைக் கலந்தமையும் (இவர்களுக்கு) கெடாத உவ
மையாகக் கூறலாம். இப் தூயியில் வல்லமை சிறைந்த முகை
தீன்து கீர்த்தியைப்போல இவர்கள் செழுமை சிலைபெற
வாழ்த்.

கோம்பை முகைதீன் பலதுறைக் கோவை

முற்றுப் பெற்றது.

கோம்பை முகைதீன் வண்ணாம்

காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

ஆதி யானையமல் வருட்பெருஞ்
 சோதி யானைத் துலங்கிடு தூயனைத்
 தீதி லானைத் திகழ்பரி பூரண
 வோதி யானை பொருவனை யுன் னுவாம்.

இ-ள் சகலத்திற்கும் முதல்வனை, குற்றமில்லாத
 கிருபை சிறைந்த பேரோளியானவனை, விளங்குகின்ற பரிசுத்
 தனை, தீமையில்லானை, ஒளிர்கின்ற சம்பூரண ஞான வடிவனை
 ஒன்றாற்றவனைகிய இறைவனைக் கருதி வணங்குவாம்.

சந்தக் குழிப்பு.

தானாகந்ததனை தன். தானதந்ததனை, தன்
 தானாகந்தன தானதந்தன தானதந்தன...கந்ததந்தான
 தனாகந்த தனதான தானலோ.

ஆண்கலை

பூதலமுய்ந்திடவே தயை மேவு நெஞ்சடனே கலை
 மாபெருஞ்கனி யாரணாந்தரு வாய்ரெங்குநி, றைந்தநந்தேவ
 தூதென வந்திடுமா நபி மாரினாந்தனிலே மனி
 யாகவந்துதி தூயசுந்தர ஞாருடும்புவி னம்பவன்றேவ
 போத மிசந்துடையா ரளி சூழ்தனங்தொடையார் நபி
 நாபகங்களி வாய்ப்புகழ்ந்தப ராபரன்றனை யென்றுஙன்றுக

மனமாந்த ருணமேவு சீரினென்

பூமலரப்புடையா னிக் ரேர்சிறந்துடையா னலர்
 மாதுதங்கிய மார்பனங்கலை மேவுசிந்தைசி றந்தபண்பாள
 ஞவலனாந்டமூலா ஏறு காரெனுங் கொடையா னிகல்

யாவும்வன்றனி வாகைகொண்டமெய் வீரன்புறு
நெஞ்சகன்பாகு
ழுமதுமென்கனிபா னிகர் போதவின்சொல்லீள் வரை
போலூரம்பெறுவாகனிந்திரபோகமிஞ்சியவன்பெருஞ்சோலை

வளர்கோம்பை நகர்வாழும் வாய்மையான்

சுதநெருங்குதெனர்:பல, வார்மசம்புடைகுழ் - பொழின்
மேவுமந்தட வாவியுந்தொடு கூவமுஞ்செறி கின்றபண்புவும்
வானி முந்திருவே வளர் மாடமும்பல்வே யுடை
யானுறந்தன நீடிடும்பெரி யானருங்கலை கொண்டு பண்பான்
தூய்மைபெறும்புல்வோர் தமிழ் சூடிடும்புகழர் னுபர்
யோகருந்தெரி வானறம்பாரில் சீர்சிரம்பிய வன்சிறந்தாக
முன்மோர்ந்து தெளிஞான மேன்மையான்.

சூழிமருங்கலைதேர் கவி வாணர்தங்திறலே யறி
வாலறிந்தவ ராகமுங்களி மேவுவுந்தரு செங்கையன்பூரி
போலவைமைமைந்தர்களே பெறு சீர்சிரம்பியமா புழு
சூடுசுந்தர ஞெடிவந்தவர் சோர்வுகண்டுவ முங்கிடும்பாரி
தூயவருங்கலைமா மதி யானனன் றனைநேர், தகை
யானுயர்ந்தவு தாரவெண்டிசை மேவுறும்பெயர் கொண்ட
கிங்கார

முகைதீன் துயர்சோலை மாமினாள்.

பெண்கலை

மாதரருங்கலமே மயி லேபசுங்கிளியே யென
காரணந்தனி யேபுகுந்ததெனர்தங்கொலி யெந்தின்றூஸு
மறிடவங்கசனே நனி போர்தொடங்கினனே மலர்.
வாளிபைங்கழையானெடுஞ்சிலை கோலியுந்தவ ருந்துகின்றேன்
மாருதம்வந்ததம் குயில் வாய்திறந்ததம்புத
மாமணப்புண ரேர்ச்கம்பைடை கூடல்கண்டுமொ துங்கவிங்
கேது

தனமேந்து கொடியான பூவையே.

வாளியிருந்தனவே சிலை தாமிரண்டுளவே பொரு
தேருமுந்திரு வாரணங்களு நேரிருந்தன னின்பெரும்போரி

லாகமுலைந்ததம் விளை மோக மிஞ்சுதம் யிளா

நிருமந்தட வாவியுஞ்சுவை மாமருந்துமி ருந்துமென்சோக்
வாதையகன்றிடவே செய்வேநினைந்திலைந் வெகு
பூரிகொண்டுறு பேயெனுந்தகை லோபரொன்றினை

யென்றிடுப்போது

சவிதாங்கு நடகைகூடி நானினாள்.

மோதுதடங்கடலூ டூஸ் வர்ப்பறும்புண்போ னகை
யாலணங்களை யாளையங்கைக்க எர்ல்வலிந்துமுயன்கியம்போது
நேர்புகலுங்கனிவா யழு கேயருந்தியுது லிடை
மேலிடுந்துகி எல்வியங்கச வீடுகண்டுக் னிந்தனின்போடு
மூசியகைந்துயிர்சேச ரூட்ட றூமுமொன்றெனவே மத
வேவிநுங்கலை யர்லருஞ்செயல் கடியின்புத துப்பிடுங்காலை

கனவாஞ்சை கொடுகூடி யாடினாள்.

மோடுறு கொங்கைகளா சிப்ரூரிவெங்கப்பமார் பிடை
மூழ்கவுங்கிலி போன்மொழிந்துக் போலமென்றும் றம்பயின்
லார்குழையென்றிடுகூர் சிழிவாள்பிறங்கிடவே கொடு[ரேடு]
நேரொடுங்கிடை பேநுடங்கிட வேவின்னங்கிழை யுங்கலந்தால
மூரலெழுந்திடவே யெனை நேர்கலந்தனளே மயி
லேயெனுந்தகை யாளொடுஞ்சமபோகம்வந்து சிரம்பிடுங்காலை
கவியார்ந்த சுகமாக மோவமோ.

இவ்வண்ணத்தீன் எட்டுத் தொங்கல்களையுந்
தொடுத்த கவி.

மனமார்ந்த குணமேவு சிரினை

வளர்கோம்பை நகர்வாழும் வரய்மையான்

முன்மோர்ந்து தெளினான மேன்மையான்

முகைதீன்ற னுயர்சோலை மாமினாள்

தனமேந்து கொடியரன பூவையே

சவிதாங்கு நலைகூடி நானினாள்

கனவாஞ்சை கொடுகூடி யாடினாள்

கவியார்ந்த சுகமோவ லாகுமோ.

வண்ணமென்பது சந்தக்குறிப்புகளுடன் அகப்பொருட்
டிறைகளைத் தழுவி வரும்.

கோவை, வண்ணம், முதலியவைகளில் கற்பனைத் தலைவன், பாட்டுடைத் தலைவன், என இருவருண்டு. அகப்பொருள் நிகழ்ச்சிகளுக்கு உரியவனைகவும், அனுபவிப்பவனைகவும் கற்பனைத் தலைவன் வருவன். அங்கிகழ்ச்சிகள் நிகழும் இடத்திற்கு உரியவனைகப் பாட்டுடைத் தலைவன் வருவன். இதில் ஆண்கலை, பெண்கலை, என இருபிரிவுண்டு. ஆண்கலை, பாட்டுடைத் தலைவனது, தெய்வங் கொள்கை, மரபு, திரு, வீரம், திறல், அறிவு, ஒழுக்கம், கொடை, அழகு, முதலியவைகளைக் கூறும். பெண்கலை அகப்பொருட்டிறைகளைமட்டும் கொண்டுவரும்.

இவ்வண்ணத்தில், கற்பனைத் தலைவன் பாட்டுடைத் தலைவனுடைய சிறப்புகளைக் கூறி அவனது சோலையில், தலையியைக் கண்டு கலந்து மகிழ்ச்சத்தாகக் கூறுகின்றான்
இது கற்பனைத் தலைவன் கூற்று.

— பூதல் —

— சிறஞ்சில்

இ-ள். பூவுலகம் ஈடேறுப்படி கருளைப்பாருந்திய திருவள்ளாத்துடனே கலிமாவைப் பெற்றால் ஒப்பற்ற வேதத்தைத் தந்த திருவாயை யுடையவரும் எவ்விடத்திலும் நிறைந்த நமது கடவுள்னுப்பிய தூதர்களாக வந்த பெருமைபொருந்திய நபியார்களின் கூட்டத்துள்ளே இரத்தினமாக வந்து அவதரித்த பரிசுத்தமான அழகுடையவரும், அக்காலக்கில் உடும்பைப் பேசும்படி கட்டளையிட்ட ஓனம் நிறைந்தவரும், வண்டுகள் மொப்த்துள்ள தனிர்ச்சியம் அழகும் பொருந்திய மாலையணிந்தவரும், ஆகிய நபிகாயாம் தின் கொவ்வைக் கணிபோன்ற திருவாயாற் புகழுப்பெற்ற வெய்க் கடவுளை எப்பொழுதும் சிறப்பாக மனத்திற்கொண்ட நற்குணை தங்கிய செல்வமுள்ளவன் - என்பதாப்.

பூமல—

—வாய்மையான்

இ-ள். அழகிய மலர்ப் பாணங்களையுடைய மன்மதன் போல் அழகு மிக்கவன். தாமரைப்பூவில் வாழும் இலக்குமி வசிக்கப்பெற்ற மார்பினன். விளங்குகின்ற கல்வி நிறைந்த உள்ளத்தில் சிறந்த குணங்கள் அடையான் தவன். நாவலவன். ஆகாயத்தில் உலாவும் மேகமென் னுட்பதியான கொடையுடையவன். பக்கவரைபெல்லாம் வென்று அழகிய வெற்றிமாலை சூடிய உண்மைப் பராக்கிரமன். அன்புள்ள நெஞ்சினன். வெல்லக்குழம்பு பொலிவுள்ள தேன் மெல்லிய முங்கனி பால் இவைகளைப்போல் அறிவு நிரம்பிய இனிய சொல்லினன். நெடிய மலையோல் வலிமைபெற்ற தோளினன். இங்கிரன் போல் சுகபோக மிக்கவன். பெரிய சோலைகள் வளர்கின்ற கோம்பை நகரில் வாழ்கின்ற சத்தியவான் - என்பதாம்.

குதுநீ—

—மேன்மையான்

இ-ம். மாமாங்கள் தென்னைமரங்கள் பொருந்திய பலா மரங்கள் நிறைந்த பலமரங்கள் ஆகியவை எப்பக்கமுஞ்சூழப் பெற்றசோலையும், அழகுபொருந்திய விசாலமான தடாகமும், தோண்டப்பட்ட கிணறுகளும், பலவிதப் பயிர்கள் நெருங்கீ யுள்ளனவான திருந்திய விளைவிலங்களும், வர்த்தகமும், இலக்குமி வாழும் அநேக மாளிகைகளும், உடையவன். மிகுந்த திரவியங்கள் ஒங்கப்பெற்ற பெரியோன். அருமையான நூல் றிவு கொண்டு நற்குணமான பரிசுத்தம் பொருந்திய கவிஞர்களது தமிழ் மாலைபுனைந்த புகழுடையவன். உயர்ந்த மனக்குறிப்புகளைக் குறிப்பாலுணர்ந்து தெளியும் அறிவிலுயர்ந்த வன் - என்பதாம்

குழுமருங்—

—மாமினாள்

இ-ள். ஆராயத்தக்க பொய்க்காலை ஆராய்ந்த கவிஞர்களுடைய தராதரங்களைத் தன அறிவிலையிற்கு அவர்களது மனமுஞ்ச களிப்பட்டங்களை கொடுமையுடைய மாங்கரத்தான் பொன்போல் சிறப்பாடையாக்கி முன்னிடப்படவிட்டது - திருவிழாக்கலையிலை

பெரிய கீர்த்தியைப் புனைந்த அழகன். தன்னையடைந்தவர் களுடைய தளர்ச்சியைக் கண்டு நிதி கொடுக்கின்ற பாரிவள் எல்லை ஒத்தவன். சுத்தமான அரியசங்கிரிகையைக்கொண்ட மாண்புள்ள சந்திரன் போலும் முகத்தினன். தனக்குத் தானே இனியானவன். மேலானவதாரன். எட்டுத் திசைகளிலும் பரவிய பிரதாப அலங்கார முகைதீன்து உயர்ந்த பூங்காவில் நின்ற பெருமை பொருந்திய மின்போன்றவள் - என்பதாம்.

மாதராஞ்—

—பூவையே

இ-ள். பெண்ணினத்திற்கு அரிய ஆபரணம் போன்றவளே! மயிலே! பசியகிளையே! இச்சோலையின் கண்ணே நீ தனியாக வந்ததற்குக் காரணம் பாது? எனது தவப்பயன் இன்று வந்து பொருந்தியதோ! ஆசையதிகரிக்க மாரனுளவன் மிக்க போரைத் தொடங்கிவிட்டான். மலர்ப்பாணங்களைப் பசிய கரும்பாகிய நெடிய வில்லை விளைத்துச் செலுத்துவதால் நான் துன்புறுகின்றேன். அந்தத் தென்றலும் வந்துவிட்டதடி. சூபிலும் வாய்த்திறந்து கூவுகின்ற தடி. புதிதாக மணங்கூடிய அழகிய கிளிகள் தம் பெண்கிளிகளோடும் கூடுதலைக் கண்டிருந்தும் இங்கே விலகி நிற்பது ஏன்? கொங்கைகளைச் சுமந்த கொடியான் பூவை மொழியானோ - என்பதாம்

வாளியி—

—நாணினுள்

இ-ள். அப்புகளும், இருளிற்களும் உன்னிடம் இருக்கின்றனவே. ஒரு இரதமும் செலுத்துகின்ற இரு யானை களும் நேராக இருக்கின்றன. உனது பெரிய யுத்தத்தில் எனது மனம் நெகிழ்ந்து விட்டதடி. உண்டான மோகம் அதிகரிக்கின்றது. இனாநிர்க்கநூப், அழகிய விசாலமான தடாகபூம், மதுரமான அரியி, அபுதமும், உன்னிடமிருந்தும் எனது மோகச் சோக வேதனை நின்கும்படி புரிய நீ நினைத்தாயில்கூயே. மகுத்யாகய திரவியங்களை அனுபவியாமலும், இறாக்குக்கவாமலும், காத்துக்கொண்டிருக்கிற பேயைபொத்த

குணமுடைய உலோபிகளையொத்தனை. என்று நான் கூறிய காலையில் பிரகாசம் பொருந்திய புன்னகை காட்டி நானும் ஆள்.

மேறு—

—யாடிடுள்

இ-ள். கரையைத் தாக்குகின்ற விசாலமான கடலின் நடவே அகப்பட்டு வருந்துபவர்கள் பெற்ற தோணிபோன்ற புன்னகையால் தெய்வப் பெண்பேரின்றுளை எனது அழகிய கைகளால் வலியப் பற்றித் தழுவி அழகிய குழுத மலருக்கு இனையாகக் கூறும், கொவ்வைக் கணிவாய் அழுதத்தை யுண்டும், நூல்போன்ற இடையிற் பொருந்தி வத்திரத்தை நீக்கி மாரனது மாளிகையைக் கண்ணுற்று முதிர்ந்த இன்பத் தடன் நெருங்கிச் சேர்ந்து உயிர்தங்கிய உடல் இரண்டும் ஒன்றென்னுப்படி செருக்குள்ள மாரனது விரிந்த ஆகம முறைப்படி ஆலிங்கனம் முதலிய அரியசெயல்களைப் புரிந்து இன்பம் நிறைந்து வழியும்போது மிகுந்த பாசத்துடன் சேர்ந்து விளையாடினால் - என்பதாம்.

மோடணி—

—மேவமோ

இ-ள். பெருமை பொருந்திய தனங்களாகிய வலிய வெவ்வியப்பாளைகள் எனது மார்பின்கண்ணே. யழுந்தவும் களிபோல் கொஞ்சிப் பேசி என் கண்ணங்களைச் சுவைத்துக் கொலைத்தொழில் பழகிச் சென்று நீண்டகாதுகளிற் பொருந்துகின்ற கூரிய கண்களாகிய வாள்விளங்கவும், கொடிபோலொடுங்கிய இடை துவளவும், விளங்குகின்ற ஆபரணங்கள் கூடி பொலிக்கவும், சரச நகையுண்டாகவும், என்னை நேர்ந்து கூடினால். மயில் போன்ற சாயலை யுடையாருடன் சமமாகிய போகம் உண்டாகி நிறைந்த காலத்திலே மகிழ்ச்சி பொருந்திய சுகம் என்னுள்ளத்தை விட்டு நீங்குமோ (நீங்காது) என்பதாம்.

அகப் பொருள் தனித்துறைக் கவிகள்.

இது தலைவியின் அழகையுங் காதலையும் பாங்கி தலைவனிடம் கூறுதல்.

(1)

ஆசிரியச் சந்த விருத்தம்.

கருமுகில் சுரிகுழல் விதநுதல் சிலைநுதல்
 கீணவிழி வளீகுழையே
 கமழ்குமிழ் வளிவழி துகிரிதழ் முனைகநகை
 கணடிய முயர்கனமே
 வருவளை மிடற்றமை புயமள ரிகைட
 மலைமூலை வடனிலையே
 வாரிறிழை யிடையர வல்குறுதி யக்ரிகர்
 வளர்துடை கீணடிதறவே
 உருமிகு கீணயடி கமடமும் வெளியடி
 யொளிர்வன சமுமடியே
 உறகுழல் கிளிகுயின் மதுமொழி மாலிலிய
 ஹயர்பிடி யனநடையார்
 திருமக எனையள னிடமயபல் பொருகின
 தெளிதமி முணர்முனைகதீன்
 திகழ்பெயர் பெறுபுர வலவிவ டைனயகிழ்
 செறிதர வளைக்குவையே

இ-ள். கரியமேகம்போல் நெளிந்த கூந்தலுப், சந்திரன் போல் நெற்றியும், வில்லைனைய புருவங்களும், அம்புபோன்ற கிழிகளும், வள்ளைக் கொடியொத்க காதுகளும், மணந்தளும் குமிழம்பு வொத்த மூக்கும், பவளம் போன்ற அதரங்களும் மூல்லையரும்பொத்த பற்களும், கண்ணைடி போன்ற கபோலங்களும், ஊர்கின்ற சங்குபோன்ற கழுத்தும், மூங்கிலைத்த தோள்களும், தாமரை மலரைனைய கரங்களும், குட்டும் மலையும் போன்ற தனங்களும், ஆலிலைபோன்ற வயிறும், நூலைனைய இடையும், பாம்பின் படமைனைய நிதம்பழும், யானையின் கரமைனைய துடைகளும், அம்புகள் தங்கும் தூணிபோன்ற அழகு

மிக்க கணக்கால்களும், ஆனாலும் மதுகொத்த புறவடிகளும், தாமரை மலர்கோன்ற பாதங்களும், சுவைமிக்க குழல் கிளி குயில் தேன்போன்ற சொற்களும், மாரில்போன்ற சாபலும், உயர்ந்த பெண்யாளை அன்னம் போன்ற நடையும், பொருந்திய இலக்குமி போன்றவள் உன் மீது மையல் மிகுந்தாள். தெளிவுள்ள தமிழறிந்த முகைதி னென்ற விளங்குகின்ற பெயரைக்கொண்ட மன்னவா! இவளை மகிழ்ச்சிகூரச் சேர்வாயாக - என்பதாம்.

இதுவுமது.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

(2) உந்தியனுஞ் சமியெழுந்த வரோமமென்னும்பசுந்தாளி ஹபய மான

அந்தியம்போ ருகமுகைகொண் டாண்மதற்கு மெழுதரிய வழகே கொண்டாள்

கொந்தியங்குங் கோதைத்தீனக் கூடிடுவாய் கொழும்பணைசேர் கோப்பைக் கோவே

சந்திரனேர் நகைமுகத்து முகைதீனே தமிழமுதந் தீனாயன் போனே.

(குறிப்பு):— உந்தி - கொப்பூழ். சமி - நீர்ச்சமூல். பசுந்தாள் - பசியதண்டு. உபயம் - இரண்டு. அம்போருகமுகை - தாமரை யநுப்பு. கொந்து - முங்கொத்து. இபங்கும் - விளங்குப். கோதை - கூந்தலை யுடையாள். கொழும்பணை - செழித்த வயல். கோ - அரசன், தலைவன்.

இது தலைவியின் விரகதாபத்தைக் கூறித் தலைவனைப் பாங்கி யழைத்தல்.

பெடி விருத்தம்.

(3) பூவைகிளி யம்மளைகந் துகமறந்தாள் பாயசமும் புளிக்கு கென்றாள்.

பூவையில் விழிபொருந்தா ஞணவருந்தாள் புலம்பியஜை
புரண்டா ஞம்பர்
காவைசிகர் கரதலத்துக் கோம்பைமன்னே கருணைமிகக்
ாட்டி யெங்கள்
பாலைவதைனப் பரிந்தனைவாய் பாணித்தல் பரிபவமாய்ப்
பரவுந் தானே

குறிப்பு:— பூவை- நாகனாவாய்ப்புள். அம்மனை-கழங்கு.
கந்துகம் - பந்து. பூவை அயில் - அழகிய கூரிய வேல். உம்
பர்கா - கற்பகச்சோலை. பாணித்தல் - காலம் நீட்டித்தல் -
பரிபவம் - துன்பம்.

கிள்ளைவிடு தூது.

தலைவி தலைவனிடம் கிளியைத் தூதனுப்புவது.

(4) வண்ணாநறும் பசுங்கிளியே கோம்பைநகர்க் கோர்திலக
மானுஞ் சீர்த்தி
அண்ணன் முகை தீனிடஞ்சென் றுமொரன் புரிகொடுமை
யதனை லாவி
துண்ணெனவேங் குறுமெனது கிலைவிளாய்பி யழைத்தி
மதன் துடுக்காய்ப் பேதைப்
பெண்ணிடங்காட் டியவீரய்பெருந்தகைபாற்சாட்டெனாம்
பேசு வோமே.

குறிப்பு:— வண்ணம் - அழகு. சீர்த்தி-சிறப்பு. அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தோன். அடல் - வலிமை.
அழைத்தி - கூப்பிடுவாயாக.

கனவு நலிபுரைத்தல்.

தலைவி கனவால் தான்படுந் துன்பத்தைப்
பாங்கியிடங் கூறல்.

(5) ஆற்றலினுற்றண்ணளியாலருங்கலையாற்பெருங்கொடையா
லறிவாற் பூவி
ஏற்றிசையும் புகழ்மணக்கும் முகைதீனன் னவலர்க்கு
நண்பன் பண்பாய்

நேற்றிரவி விதழ்ப்பருகி முலைநெருடிக் கலந்தான்
நேரங் கோழி

கூற்றுவன்போற் கூவினதால் விழித்தெழுந்தென்
கோக்காணேன் குலைந்தேன் தோழி

குறிப்பு:—ஆற்றல் - வலிமை. அளி - கருணை. கூற்று
வன் - யமன்.

நற்ஞயிரங்கல்.

(6) தலைவன் பவனி கண்டு மெலிந்த தலைவியின் நிலைகண்டு
தாய் வருந்திக் கூறுதல்.

திருமாலைப் புயனழகு திகழுமுகை தீங்பவனிச்
செவ்வி கண்டு

பெருமாலைக் கொண்டெனது பெருந்தவத்தாற்
பிறந்தமடப் பேதை மாறன்

பொருமாலைக் கரும்பாலு மரும்பாலுஞ் சுரும்பாலும்
புணரி மேற்போ

தருமாலைப் பிறையாலுஞ் குலைந்துலையிற் ரவிர்மானத்
தளர்ந்திட் டானே.

குறிப்பு:—செவ்வி - ஈழகு. மால் - ஆஸ. மயக்கம்.
சுரும்பு - வண்டு. புணரி - கடல். போதரும் - வரும், உதிக்
கும். மான் - போல.

தலைவி கூற்று.

தலைவி விரகந் தாங்காது சேடியரிடம் கூறல்.

(7) கந்தரக்குஞ் தளவருப்புத் தனமடவீர் கலைமதியுங்
கடத்தோன் வெற்ப

கந்தரக்கொஞ் தளவியதென் காலுமனல் கொடுவரிபோற்
காயப் பாயக்

கந்தரக்குஞ் கயமுண்விளங் கனியானேன் முகைதீனைக்
கண்டே நற்போ

கந்தரக்கும் பிட்டேனேன் றுமைத்தவழுமி னெனதுயிரைக்
காலை மாறே

இ-ன. மேகம் போற் கூந்தலும் அரும்பனையகொங்கை களு முடைய சேஷ்காள்! கிரணங்களையுடைய சந்திரனும், குப்பமுனிவனது மலையிலிருந்து வரும் தென்றலும், தீயும் புலியும்போல காயவும்பாயவும், அதனால்கட்டுக் தறியைப்பறிக் கின்ற யானையுண்ட விளாம்பழமானேன். நீவீரமுகைதீனைக் கண்டு நல்ல போகசுகத்தைத் தரும்பாடு வணங்கினேன் எனக்குறி அழையுங்கள். அதுவே என் உயிரைப் பார்ப்பதற்கு வழி.

இதுவுமது.

தலைவனது மாலையைப்பெற விரும்பிக் கூறுதல்.

ஒன்பதின்சௌ அகவல் விருத்தம்

(8) திங்கள் வெங்ககிர் சிந்த வங்கொடு தென்றல் வந்திடர் செய்ய வுஞ்சமர் செய்யும்வேள் வெங்க ரும்புரு கூழந்து வண்டமர் வண்டு விண்டது விஞ்சு கங்குலும் வந்ததால் மங்கு லாங்கரு வண்டி னங்களு மொன்று குந்தள வல்லி மெல்லிடை மங்கைமீர் துங்க னெம்முகை தீன னீங்கிடு தொங்க றந்திலி ரென்கி வின்றூயிர் துஞ்சுமே.

இ-ம். சந்திரன் வெப்பமான கிரணங்களை வீசவும், கொடிய தென்றற் காற்றுவந்து தூன்பம் புரியவும், யுத்தம் புரியுங் காமனது வில்லாகிய கரும்பு வளைந்து வண்கெள் தங்கும் மலர்ப்பாணங்களை விட்டது. விரிந்த இரவும் வந்தது. மேகமுங்கரிய வண்டுகளும் போன்ற கூந்தலும் கொடிபோல் மெல்லிய இடையுழடைய மாதர்காள்! என் தலைவனுகிய முகைதீன் புளையும் மாலையை வாங்கித் தரா திருந்தீராகில் இன்றைக்கே எனது உயிர் நீங்கும் என்டாகாம்.

மேகவிடு தூது.

இது, தலைவி, தலைவரிடம் மேகத்தைத் தூதாகச் செல்லச் சொல்லுதல்.

பதின்சீர் அகவல் விருத்தம்.

(9) சங்கி னந்த வழந்து றைந்தி டுந்த ரங்க
மொண்டு கொண்டு விண்டு தங்கியே
வெங் கயங்க ஸுப்பு யங்க முங்க லங்க
வென்ற திர்ந்து மின்ற யங்கவே
இங்க ஜெங்கு மம்பு சிந்து மங்கு லெங்க
ணன்ப மெந்தி லங்கு முகைய்தீன்.
தங்க ணாண்டி மங்கை கொங்கை யின்சு கம்பு
ஞார்ந்தி டென்று தஞ்ச மியம்பே

இ-ம். சங்குக் கூட்டங்கள் ஊர்ந்து வசிக்கின்ற கடல்
நீரை முகந்து ஆகாயத்தில் தங்க வெவ்விய யானைகளும்
பாம்புகளும் கலங்கும்படி வென்று முழங்கி மின்னல்கள்
விளங்க இவ்வுலக மெங்குப் நீரைப்பொழிகின்ற மேகங்காள்!
நீவிர் என்மீது அன்புகொண்டு விளங்குகின்ற முகைதீனிடத்
தில் நெருங்கி இப்பெண்ணினின்து கொங்கைகளின் இன்பத்
தைப் பொருந்துவாயென்று எனது எளிமையைக் கூறுவா
யாக-என்பதைம்.

நலம் பாராட்டல்.

தலைவனைக் கலங்க தலைவி சிகிழ்ந்தவைகளை மகிழ்ந்து
தோழியிடம் கூறுவது.

பதினேடு சீர் அகவல் விருத்தம்.

(10) மடமாதர் சூழ மலர்கொய்ய நீடு வளர்சோலை சென்று
தனியே பிரிந்து மணமேவு சந்தி னிழுவி
னிடமேவி சின்ற பொழுதே யனங்க னெழில்கண்டு நா ஊ
மியல்கொண்ட தேக னிசைமண்டு வள்ளன் முகைதீன்
திடமேவி வந்தெ னகையேயறிந்து திரண்மார் பஜைத்த
தராநீர் குடித்தி லகுவார் செறித்த திறன்மா
கட்யானை யங்கை யுறவே கலந்த களிசேரு மின்பு
வரியெல்லை பில்லை கணைவாள் னிழிப்பெண் மயிரே.

இ-ள். இளமங்கையர் சூழ்ந்து வர மலர் கொய்யும் பொருட்டு நீண்டு வளர்ந்த சோலைக்குப் பேர்ய் நான் தனியாகப் பிரிந்து வாசனை பொருந்திய சந்தனமர நிழலினிடத்தே சேர்ந்து நின்றபோது மாரனும் அழகைக்கண்டு வெட்கும் படியான சாமுத்திரிக முறைப்படி யமைந்த உடம்பூரக கொண்டவனும், கீர்த்தி நிறைந்த கொடையாளியுமான முகைதீன், உகாரத்துடன் வந்து எனது புன்னகைக்குறிப் புணர்ந்து திரண்ட தனது மார்பில் என்னையனைத்து வாயித் தழ்களின் அமுதைப் பருகி விளங்குகின்ற இரவிக்கைக்குள் அடக்கப்பட்ட தனங்களாகிய வலிய மதயாளைகள் தனது அழகைய கைகளிற் பொருந்தும்படியாக என்னைப் புணர்ந்த களிப்பு மிகுந்த இன்பக் கடலுக்கு கரைகிடையாது. அம்பும் வாஞ்சும் போன்ற கண்களையுடைய பெண் மாபிலே! என்பதாம்.

வாழ்த்துப் பாக்கள்.

குறைடி விருத்தம்.

1. நகைசேர் முகனே
பகைதீ ருஙனே
சிகைசேர் சிரனே
முகைதீன் மனனே.

குறிப்பு:—நகை - ஒளி, சிரிப்பு. உரம் - வலிமை. சிகை - கேசம்.

சிந்தடி விருத்தம்.

2. கோம்பை யம்பதி கொண்டவன்
கேம்பொ திந்தமை செஞ்சொலான்
தாம்பி றங்கரு டங்கினைன்
சேம்பை றும்முகை தீன்ரோ

குறிப்பு:—தேம் - தித்திப்பு, பிறங்கு - விளங்கு.

அளவடி விருத்தம்.

3. அருவளர் கோம்பையி இயர்ந்து றைந்துளான்
திருவளர் ஷேக்கப்புதல் காதிர் செய்தவத்
தொருப்பய னுலு குதித்த வத்தமன்
பெருமுகை தீனெனப் பிறக்கு பெட்டபனே

குறிப்பு:—அரு - அழகு, வடிவு. பெட்டு - பெருமை.

நெடிலடி விருத்தம்.

4. அருவ மாயரு ஞருவமை யாதியின் அதாய்
வருமெ ஸங்கி மார்க்டாந் திலகமாய் வயங்கும்
அருமை யார்முகம் மதலகி வசல்லமா மவர்கள்
திருமெ யார்மறை சேர்முகை தீன்செழிக் குகவே

கு-பு:—அருவம்-அருவின்மை-அருஞரு-கருணைவடிவு.
கழினெடிலடி. விருத்தம்.

5. தீன்வளர வற்றங்கி நாயகமு ரைத்தமறை
தேர்முறை செழித்தசெயலான்
தேன்வளர் சுவைத்தமிழி லேதளிவு பெற்றறிஞர்
சேர்தரு பழுத்ததருவளான்
மான்வளர் மதர்த்தவிழி மாதர்க டமக்குருவ
மாரஜை நிகர்த்தவடிவான்
கான்வளர் தொடைப்புயலு லாமுகிலை யொத்தகர
காவல னுசத் துமுகைக்கீன்

குறிப்பு:—மறை-வேதம்.தேர்-ஆராய்கின்ற.முறை-ஓமுக்கம்.
சேர்தரு-சேர்கின்ற.தரு-மரப்-மதர்த்த-செருக்குற்ற.
அருவ - அழகிய. மாரண - காமண. கான்-வாசனை.
தொடை-மாலை. காவலன்-தலைவர், மன்னன். உரம்-
வலிமை

எழுபி விருத்தகூண்பாபிப்பு

6. உ.கத் துயர்ந்த மிளிப்பா ரதபர்ரி னூட்டு 754 பினித்த
பாபிப்பு பிளிக்கள்

விலைப் பிறந்த சப்பயிற் கிறந்த விறலன் துலங்கு விரதன் கலகத் திடும்பை புரிவார் கலங்கு கனவே றறழந்து கலைஞர் திலகத் திலங்கு முகைதீ னுயர்ந்த திருவார் குணைதி பதியே குறிப்பு:—மிளிர்-விளங்கும். பினித்த-கட்டிய. விறல்-வலிவம், வெற்றி. பினிகள்- அடிமை நோய்கள். விரதன்-சத்திய வான். இடும்பை. துண்பம்-கனவறு-மழை இடு..

எண்சீர் விருத்தம்.

7. திருவருவா யருளூருவா யறிவருவாய்த் திகழுந் திறலுருவா கியபரமன் திருவருளால் முகைதீன் வருவடலி லுறைப்பிணிக ளொருவியொழிந் திடுக வுறுப்பையு மொழிகவிட ரொழிக்கவ லொழிக மருவுதனம் வணிகம்வயல் வரைநிலம்பல் சோலை மாண்புடனே செழித்திலங்கி வளர்ந் துவளம் பெறுக பெருங்கழும் பெறுசதரின் பேர்ந்கழுமகிழ்வும் பெருகவெழி ஹடனாடலம் பெட்புறவா மியலே.

குறிப்பு:—அருள்-கருணை. திகழும்-விளங்கும். திறல்-வலிமை. பரமன்-கடவுள். உரு-அழகு; வடிவு. ஒருவி-நீங்கி. உறு-வலிமை, மிகுதி. இடர்- தன்பம். கவல்-கவலை. தனம் - பணம். வணிகம் - வியாபாரம். வரை-பலை. மாண்பு - பெருமை. சுதர்-மக்கள். எழில்-அழகு. பெட்பு - பெருமை

பாட்டுடைத் தலைவரின் முதற் புதல்வர் ஜனப். ஓருக்குவற்றுமிது இராவத்துவர்கள்மிது எழுசீர் அகவல். விருத்தம்

8. வாகுறுவாக னாங்கிலைந் தெரிந்தோன் வளர்தமிழ்ச் சு-வைதெளி மாண்புன் பாகுறு இமீழிய னுயர்புதம் முகைதீன் பாலருட் டலைநெற பண்பாடன்

நாகுற தேக னளிர்மதி யூக னவலர்
மனமகிழ் நண்பன்
ஷாகுல்லு மீது தற்பர னருளாற் சகலசம்
பத்துடன் வாழ்க

குறிப்பு:—வாகு· அழகு. வாகன்-புயமுடையவன். பாகு-வெல்
லக்குழம்பு. தலைவன்-முதல்வன், முத்தவன். நாகு-
இளமை-நளிர்மதி யூகன்-பெரிய அறிவில் நுட்பன்.

இரண்டாவது புதல்வி திருமதி. காதிர்பீவி
அம்மையாரவர்கள் மீறு
எழுசீர் அகவல் விருத்தம்.

9. திருவளர் முகைதீன் செழுஞ்சதை வயங்குந் திருந்திழை
மகளிர்க் டிலகம்

மருவளர் குழலாண் மயினிக ரியலாண் மகிழ்ந னுண்
மகிழ்வுறு மாண்பாள்

குருவளர் கோதை யறிணினிற் கற்பிற் கொள்கையிற்
கூர்ந்தவுத் தமியாள்

உருவளர் காதிர் பிவிதே வருளா லோங்கிய
திருவொடு வாழ்க

குறிப்பு:—சதை-மகள். திருந்து இழை-திருத்தமாகச் செய்த
ஆபரணம். மரு-வாசனை. குழல்-கூந்தல். மகிழ்
நன்-கணவன். குரு-நிறம். கோதை-மாலைபோல்
பவள். கூர்ந்த-மிகுந்த. தே-தெய்வம். திரு-
செல்வம்.

முன்றுவது புதல்வர்.
இனுப் காதிர்முகைதீன் இராவத்தரவர்கள் மீறு

10. மாதர்நன் னதிபோற் பொருள்வர வுடையான் வாருதி
நேர் திரு வாய்த்தோன்
சீதலாமுகில்போ-லுதவிடுஞ் செங்கைத் திறன்முகை
தீன்நடுச் சேயன்
தீதறு வணிகச் செய்கைய னிறைந்த செவ்வியன்
கல்வியன் சிறந்த

காதர்மு கியித்தீன் கடவுளி னருளாற் கவின்மிகுஞ்
திருவொடு வாழ்க

குறிப்பு:—மாதர்-அழகு வாருதி-கடல் முகில் - மேகம்
செவ்வி-அழகு கவின்-அழகு திரு-செல்வம்.

நான்காவது புதல்வர்.

ஐஞப். ஷேக்கப்துல்காதீர் இராவத்தரவர்கள் மீது
எழுசீர் அகவல் விருத்தம்.

11. வாக்குரை யாழு னேக்கியுள் எறிவு மதிநுதி
வாய்த்திடும் வள்ளால்

ஆக்கமுந் தானே யாக்கிய முகைதீ னருந்தவத்
சிளையசே யானேன்

நோக்குறு மெழில்சேர் வடிவினன் வணிக னுண்மதி
யின்னெழுக் கஞ்சேர்

ஷேக்கப்துல் காதீர் தெய்வங்கள் லருளாற் றிருவொடு
சிறந்துவாழ் குகவே

குறிப்பு:—நுதி - கூர்மை. ஆக்கம் - செல்வம். சேய்-மகன்.
எழில்-அழகு. வடிவு-உருவம்.

குடும்ப வரலாறு.
நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

செந்தமிழ் வளங்குஞ் தேயங் தன்னிற்
செந்திரு வுறைசிவ காசிச் சொழும்பதி
வாழ்ந்தவ னம்பதி தணந்து வளவயல்
சூழ்ந்திடு கோம்பையிற் றங்கிய தொல்லோன்
புண்ணிய மக்கம் போய்வந் ததனால்
அண்ணல் ஹாஜிய ரெனுஞ்சிறப் பமைந்த
ஷேக்கப் துல்கா திர்வனுஞ் செய்மல்
ஆக்கிய தவத்தி லவனியி அதித்த
சேய்கரு மூவர் சீரியற் றபக்கல்
சாய்பெறும் பூமான் தான்முன் னவனே
நகைமதி முகத்து நல்லியற் பெரிய
முகைதீன் பிள்ளையாம் மூதறி வினாலும்

எள்ள வில்லாச் சின்ன முகைதீன்
 பிள்ளை வள்ளலும் பின்பிறந் தவரே
 தலைமைப் புதல்வன் தமிழ்க்கவி தகையரு
 ஸிலைமைப் பெரியோ னிறைந்த நீதியன்
 தனக்கிலொ யான்முகை தீனைத் தம்மு
 னெனக்கரு திடுசீ ரியல்பமை யேந்தல்
 இறையடி மறவா விதயன் சிதமிக
 னிறைதரு நீரே னேர்ப்பைய னறவின்
 மிக்கோர் மதிக்கு மிகுமாண் புடைய
 தக்கோன் றபக்கல் சாய்பெனும் பூமான்
 முன்றும் புதல்வன் முதிர்ந்த கருணையன்
 சான்று ரன்பன் றழைத்த கல்வியன்
 இறைவற் றெழுலு மீகையுந் திருவுங்
 னிறைவற் றவன்மிகு நேர்ப்பை னுதவி
 புரிபெருங் குணத்தன் போதன் புண்ணியன்
 உரிய தமிழ்க்கலை யுணர்ந்தோ னுணர்ந்தோர்க்
 கிருக்கி யுதவு மியல்புடை வள்ளால்
 பெருமிதன் சின்ன முகைதீன் பிள்ளையே
 இத்தக வுடையார் நாப்ப னின்கருள்
 வித்தென வுதித்த மேன்மையன் விதரணன்
 தமிழ்வரும் கலையுந் தனிநபி நாயக
 மயிழ்துறம் மொழிதரு மருமறைப் பொருளும்
 கற்றவன் பறத கண்டஞ் சுதந்திர
 முற்றிடச் சிறைக்கு மஞ்சா வுத்தமன்
 தென்னுட் டின்கண் தேசீ யத்தினை
 முன்னுட் டினரு னிவனு முதல்வனே
 வலப்பாரிடு வோர்ச்சைப யியற்றினன்
 சீலப் பண்டமிழ் செழிக்கச் செய்தனன்
 அருள்வழி விழிய னருங்குணப் பொருப்பு
 வெதருள்வழி யுளத்தன் செங்கனி மொழியன்
 புலவரைப் போற்றிப் புரக்கும் புரந்தரன்
 புலமையன் பகையைப் புறம்போக் குரத்தன்
 குறிப்பீர் குறிப்புணர் கூர்மதி கொண்டோன்
 நெறிப்படு நேர்ப்பையன் னிறைந்த கருணையன்

மிகையார் திருவினன் விண்புயற் கரத்தன்
 முகைதீன் பிள்ளையாம் மொய்ம்புறு வள்ளல்
 தந்த சிருர்க ஞூல்வர்க டம்மில்
 மெந்தரு மூவர் மங்கையு மொருத்தியே
 முன்னவ னறிவின் முன்னவ னெவர்க்கும்
 நன்னயம் புரிவோ னற்கலை யுணர்ந்தோன்
 வண்மையுங் கருணையும் வயங்கும் லாய்மையுங்
 திண்மையும் பஃபெருழிற் றிறந்தெரி நீர்மையும்
 வணிக மரசியல் வண்டமி ழாங்கில
 மணிவிவ சாய மவனியின் வழக்கியல்
 தேர்ந்தோன் றீயரைச் சேராத் திண்ணீயின்
 ஓர்ந்துரை யுரைக்கு முத்தம னத்தன்
 செப்புரை கடவாச் சீர்மைய னிலையர்க்
 கொப்புற வருஞ்சு ஞெழுகு முயர்ச்சியன்
 பலவுயர் பண்பிற் பயந்தோர்க் கிணையெனச்
 சொலநில முதித்த சுந்தர வேளே
 ஷாகுல் ஹமீதெனுந் தாட்டிகன் மாதோ
 வாகுறு மிவற்பின் வந்த மயிலியற்
 கனிமொழி யுடையாள் கவி னுற நல்விற்
 பணிமிலிர் கற்பின் பதிமதிக் களஞ்சியம்
 சோதர ரென் னுஞ் சுடர்மும் மணிதொடர்
 பித நறுநான் பிதாவின் பெற்றியுங்
 தன்முன் றகவுந் தாங்கின டாமரைப்
 பொன்முன் புகலும் புனிதப் பூவையே
 பாதி மதிநுதல் பதிக்குயி ரஜையாள்
 காதிர் பிவிக் கணங்குழை மன்னே
 இச்சால் பின்டனக் கிளையா னென் றும்
 பொச்சாப் பேதும் பொருந்தான் றிருந்திய
 வாணிபத் தொழிலில் வளமிகப் படைத்தோன்
 பேணிய கைத்தொழிற் பிறந்த பலபொருள்
 கொண்டு வணிகம் புரியுங் கொள்கையான்
 மண்டு கல்வியுங் தெரிவான் வளங்கூர்
 காதிர் முகைதீன் கண்ணியன் மாதோ
 ஆதி பரம்பொரு எருள்பெறு மிவர்களுள்

எல்லார் தமக்கு மிளையா னியனிறை
 வல்லான் பொல்லா வழியிற் புகா அன்
 வர்த்தக மதியினன் வண்டுகில் வணிகன்
 அத்தனுங் தப்புமூலு முறைமுறை யமைந்தோன்
 வணமும் வணப்பும் வாய்ந்த மாட்சியன்
 குணமிகுஞ் கல்வியுஞ் கொண்டோன் திண்டோள்
 ஷேக்கப் துல்கா திர்ளனச் சிறந்த
 ஆக்கப் பிதாமக னபிதா னத்தனே
 அறம்பொரு னின்ப மெனநல மஹாந்த
 திறம்புடு பயனு னடுவது சிவணினன்
 பெரிய முகைதீன் பிளைப் பூமான்
 உரிய முறைமை யொன்றலெவ் வாறைனில்
 தாநை நல்லறந் தனையார்க னின்பமே
 மேதைகொ எவ்வறம் வளர்ந்து னிளங்கவும்
 பொன்படு பொருளே பூப்பது போல
 தந்தை மகிழ்ந்து தனிப்பேர் பெறவும்
 மைந்தர் வளர்திரு வாய்த்துக் களிக்கவும்
 தான்புரிந் தனனிதைத் தரணியு மறியுமிக்
 கோன்புரி நன்றிக்குக் குடும்பஞ் செய்வதென்
 வான்புரி நன்றிக்கு வையகம் புரிவதென்
 யூகத் துயர்ந்தோ னெனிர்மா னத்தன்
 யோகத் தூறையறி யுரவோ னிறைதரு
 வாசி வசப்படும் வகையு மைவகை
 முசிய பூத வொடுக்கமு முற்படும்
 ஆவி யொடுக்கமு மிருங்கீன யடக்கமுங்
 தேவியற் கையெலாந் தெளிந்த சிந்தையன்
 இப்பூ மானு மிவனெழின் மக்களும்
 இப்பூ மிசையே யிடர்ப்பா டிலாய்
 நோய்பகை மிடதுனி நூறுகா வதம்பின்
 போய்வில கிடவே புகழ்பூத் துயர்ந்த
 சீருந் திருவுஞ் செய்நிலச் சேர்க்கையுஞ்
 சேருந் தருநிறை செழுங்கா வும்புபல்
 படிவரை வளமும் பண்புறு மனைகளும்
 நெடிதுறு முதிய திறைவர்த் தகழும்

நோக்கியன் மக்களும் நுவலு மின்னன்
பாக்கிய மெனைத்துள வனைத்தையும் படைத்து
மேலவ னருளால் விளங்குஞ் செழுசிழு
லாலெனத் தழைத்து மழையெனக் கிளைத்தும்
அறுகம் புல்லென வேர்ப்பெற் றகமகிழ்
பெறுக வாழ்க! வாழ்க! வாழ்கவே!

இந்நுல் பிரசர கர்த்தாவாயிய உத்தமபாளையம்

ஜனப் சி. மு. நயினர் முகம்மது அவர்கள் மீது
அறுசீர் சந்த விருத்தம்.

(1) மதியென மினிர்வளை திறைபணை யுத்தம பாளைய
மாநகர்வாய்

வதிதரு திருமிகு வரிசையன் வரியளி மண்டு
மணங்கிகழும்

பொதியவிழ் கமலையை யுறுதொழி லாலுறை யப்புரி
புயழுடையான்

மதிநுதி பெற்றவ னுலகியல் கற்றுயர் வாகைய
னேர்மைபனே

(2) முகமது நாகர் மீறு னெனமினிர் மொய்ம்பன்
முயன்றதவத்

தகவத னன்முது நீர்ப்படை சூழ்தரு தாரணி
மீதுதயன்

மிகமதி யாரையொ ரணுவள வும்மதி யாத
னிறற்றகையான்

சகமதி மாநயி னர் முக மதுபுகழ் தங்கு
தரத்தினனே.

எண்சீர் விருத்தம்.

(3)

திருமருவ முயர்நயினர் முகம்ம தென்னுஞ்
செப்மலியான் முகைதீண்மேற் செப்பு நூலைப்

பெருமைதரு மச்சியற்றிப் பிறங்கச் செய்தான்
பிரதாபம் பெற்றபிர மாத னானேன்
வருதிருவந் தொழிலுமுயர் வளமு மோங்கி
மாண்புறவே நோயற்ற வாழ்வும் வாய்த்தில்
விருங்கிலத்தி விழையவன்ற னாருளி னாலே
யிலைஞருட னிவனிலங்கி வாழ்க! மன்னே.

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

(4) மன்னியவிந் தூலச்சிற் பதித்தோன் மாட்சி
வளர்ந்யினூர் முகமதின்பின் வந்தோ னன
துன்னியசீர் ஷாகுஸ்து மீதாம் நாமச்
சுந்தரனு மிவன்மணர்த துகிர்ச்செவ் வாயாள்
பன்னுமுகை தீண்முதன்னமப் பால னீன்ற
பான்மொழிச்செல் லம்மாளாம் பாவை யாஞுஞ்
தன்னிகர்மெய்ப் பொருளாருளா லாடு னோங்கிச்
சகலசப்பத் துடன்மகிழ்வ தழைத்தே வாழ்க.
வாழி.

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

(5) சீர்வளர் முகைதீன் வாழ்கவின் னவன்செய்
சேழுங்கவச் சேய்களும் வாழ்க!
. ஏர்வளர் நயினூர் முகம்மது வாழ்க!
விவன்றனக் கிலைஞரும் வாழ்க!
நீர்வள ரிந்றுற் கேற்றம் திசைத்த
நெடுந்தமிழ்ப் புலவர்கள் வாழ்க!
நேர்வளர் தமிழு மதுபயி னிலமு
நிமிர்ப்பர தகண்டமும் வாழ்க!
வாழி! வாழி! வாழி!

பிழை திருத்தம்.

சாற்றுக் கவிகள்.

கவி.	அடி.	சீர்.	பிழை.	திருத்தம்.
2	4	2	யின்பதியாங்	யன்பதியாங்
3	4	2	சினியுலூறு	சினியிலூறு
9	4	4	மிந்தமின்த	மிந்த
16	1	4	பேலாச்	போலச்
29	3	3	ளாய்ந்தவன்	ளாய்ந்தவன்

பாட்டுடைத் தலைவர் வரலாறு.

பக்கம் 3 பாரா 2 வரி 3 சிதக்—சிதம்.

முகவரை.

பக்கம் 3	வரி 12	தக்கசென்பதும்—தக்கவரென்பதும்
		கோவை.

கவி.	அடி.	சீர்.	பிழை.	திருத்தம்.
8	4	5	வண்டிமேன	வண்டினமே
13	4	5	மழலே	குழலே
43	2	3	யாயணக	யாயணங்

கோவையுடைய.

கவி.	அடி.	பிழை.	திருத்தம்.
7	4	சூழுகின்றபாக்கி	சூழுகின்ற சிறந்த அமாரிடையே
17	4	அழகுள்ள	அழகுள்ள
19	துறை	—முறுவா—முறுவற்.	
24	6	மாலு	மாறு.
30	3	மகம்	முகம்.
33	5	கூறக்கட்வாய்	கூறக்கடவாய்

വാൺ റോമ്.

பெண்களை 1 வரி 2 மைந்தின்ராசு—மைந்ததின்ராசு.

தொங்கற் கவி யீற்றில்.

சுகமோவலா சுமோ—சுகமாகமோ வுமோ.

வண்ணவுரை.

கலை.	பகுதி.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ஆண்	1	9	நாயகம்தன்	நாயகத்தின்.
பெண்	3	6	பொருந்தி	பொருந்திய.

வாழ்த்துப்பா

கவி.	அடி.	சீர்.	பிழை.	திருத்தம்
8	2	7	பண்பண்பன்	பண்பன்.

ଓমিৰিয়পুা.

பக்கம் 43 வரி 13 திருவுந்—திருவும்.

